

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMAN
SOPIMUSSARJA
ULKOAVALTAIN KANSSA TEHDYT SOPIMUKSET

2000

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä maaliskuuta 2000

N:o 16—21

SISÄLLYS

N:o		Sivu
16	Asetus lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta	173
17	Asetus osa-aikatyötä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta	187
18	Asetus kotityötä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta	200
19	Asetus merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta	214
20	Asetus merenkulkijoiden työnvälitystä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta	228
21	Asetus yksityisiä työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta	241

N:o 16

(Suomen säädöskokoelman n:o 300/2000)

Asetus

**lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi
koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Työministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kansainvälisessä työkonferenssissa 17 päivänä kesäkuuta 1999 hyväksytty lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 13 päivänä joulukuuta 1999 ja tasavallan presidentti ratifioinut 30 päivänä joulukuuta 1999 ja jonka ratifioinnin Kansainvälisen työtoimiston

pääjohtaja on 17 päivänä tammikuuta 2000 rekisteröinyt, tulee Suomen osalta voimaan 17 päivänä tammikuuta 2001 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 17 päivänä tammikuuta 2001.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Sinikka Mönkäre*

YLEISSOPIMUS**(nro 182),****joka koskee lapsityön pahimpien muotojen
kieltämistä ja välittömiä toimia niiden
poistamiseksi**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 87. istuntonsa 1 päivänä kesäkuuta 1999,

katsoo, että on tarpeen ottaa käyttöön uusia välineitä lapsityön pahimpien muotojen kieltämiseksi ja poistamiseksi kansallisen ja kansainvälisen toiminnan tärkeimpänä toimenpiteenä mukaan lukien kansainvälinen yhteistyö ja avustaminen, täydentämään yleissopimusta ja suositusta, jotka koskevat työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää, 1973, ja jotka edelleen ovat lapsityövoiman käyttöä koskevia perusasiakirjoja,

katsoo, että lapsityön pahimpien muotojen tehokas poistaminen edellyttää välittömiä ja laaja-alaisia toimia, ottaen huomioon ilmaisen peruskoulutuksen tärkeyden sekä tarpeen saada lapset pois kaikesta tällaisesta työstä ja järjestää heidän kuntoutuksensa ja yhteiskuntaan sopeuttamisensa ottaen samalla huomioon heidän perheidensä tarpeet,

ottaa huomioon Kansainvälisen työkonferenssin 83. istunnossaan vuonna 1996 hyväksymän lapsityövoiman käytön poistamista koskevan päätöslauselman,

toteaa, että lapsityö aiheutuu suurelta osin köyhyydestä ja että pitkän tähtäimen ratkaisu on kestävä taloudellinen kasvu, joka johtaa sosiaaliseen kehitykseen, erityisesti köyhyyden lieventymiseen ja kaikkien saatavilla olevaan koulutukseen,

CONVENTION**(No 182)****concerning the prohibition and immediate
action for the elimination of the Worst
Forms of Child Labour**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Considering the need to adopt new instruments for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, as the main priority for national and international action, including international cooperation and assistance, to complement the Convention and the Recommendation concerning Minimum Age for Admission to Employment, 1973, which remain fundamental instruments on child labour, and

Considering that the effective elimination of the worst forms of child labour requires immediate and comprehensive action, taking into account the importance of free basic education and the need to remove the children concerned from all such work and to provide for their rehabilitation and social integration while addressing the needs of their families, and

Recalling the resolution concerning the elimination of child labour adopted by the International Labour Conference at its 83rd Session in 1996, and

Recognizing that child labour is to a great extent caused by poverty and that the long-term solution lies in sustained economic growth leading to social progress, in particular poverty alleviation and universal education, and

ottaa huomioon lapsen oikeuksien yleissopimuksen, jonka Yhdistyneiden Kansakuntien yleiskokous hyväksyi marraskuun 20 päivänä 1989, ja

ottaa huomioon Kansainvälisen työkonferenssin 86. istunnossaan vuonna 1998 hyväksymän julistuksen työelämän peruseriaatteista ja -oikeuksista ja sen seurannan,

ottaa huomioon, että eräät muut kansainväliset asiakirjat, erityisesti yleissopimus, joka koskee pakollista työtä, 1930, ja Yhdistyneiden Kansakuntien lisäsopimus, joka koskee orjuuden, orjakaupan ja orjuuteen verrattavien järjestelmien ja käytännön tukahduttamista, 1956, kattavat tietyt lapsityön pahimmat muodot ja

päättää hyväksyä tietyt ehdotukset koskien lapsityötä, mikä on tämän istunnon esityslistalla neljäntenä kohtana ja

päättää, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon;

hyväksyy tänä seitsemäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataa yhdeksänkymmentäyhdeksän seuraavan yleissopimuksen, josta voidaan käyttää nimitystä Lapsityön pahimpia muotoja koskeva yleissopimus, 1999.

1 artikla

Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion on ryhdyttävä välittömiin ja tehokkaisiin toimenpiteisiin varmistaa lapsityön pahimpien muotojen kiireellisen kieltämisen ja poistamisen.

2 artikla

Sanalla "lapsi" tarkoitetaan tässä yleissopimuksessa kaikkia alle 18-vuotiaita henkilöitä.

3 artikla

Tässä yleissopimuksessa ilmaisu "lapsityön pahimmat muodot" käsittää:

a) kaikki orjuuden muodot ja orjuuteen verrattavat käytännöt, kuten lasten myynnin ja lapsikaupan, velkaorjuuden ja maaorjuu-

Recalling the Convention on the Rights of the Child adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, and

Recalling the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work and its Follow-up, adopted by the International Labour Conference at its 86th Session in 1998, and

Recalling that some of the worst forms of child labour are covered by other international instruments, in particular the Forced Labour Convention, 1930, and the United Nations Supplementary Convention on the Abolition of Slavery, the Slave Trade, and Institutions and Practices Similar to Slavery, 1956, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Convention, which may be cited as the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999.

Article 1

Each Member which ratifies this Convention shall take immediate and effective measures to secure the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency.

Article 2

For the purposes of this Convention, the term "child" shall apply to all persons under the age of 18.

Article 3

For the purposes of this Convention, the term "the worst forms of child labour" comprises:

(a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and for-

den sekä pakkotyön mukaan lukien lasten pakkovärväyksen käytettäväksi aseellisessa selkkauksessa;

b) lapsen käytön, välityksen tai tarjoamisen prostituutioon, pornografian tuotantoon tai pornografisiin esityksiin;

c) lapsen käytön, välityksen tai tarjoamisen laittomiin toimiin, erityisesti huumausainesten tuotantoon ja kauppaan, kuten asiaankuuluviin kansainvälisissä sopimuksissa on määritelty;

d) työn, joka luonteensa tai olosuhteidensa vuoksi saattaa olla haitallista lasten terveydelle, turvallisuudelle tai moraalille.

ced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;

(b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;

(c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties;

(d) work which, by its nature or the circumstances in which it is carried out, is likely to harm the health, safety or morals of children.

4 artikla

1. Työt, jotka on mainittu 3 artiklan d-kohdassa on määritettävä kansallisella lainsäädännöllä tai asianomaisen viranomaisen määräyksillä sen jälkeen kun asiasta on neuvoteltu asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa, ottaen huomioon asiaankuuluvat kansainväliset normit ja erityisesti lapsityön pahimpia muotoja koskevan suosituksen, 1999, kohdat 3 ja 4.

2. Asianomaisen viranomaisen on neuvoteltuaan asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa yksilöitävä, missä näin määritettyjä töitä tehdään.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa määritettyjä töitä koskeva luettelo on määrittäjätoimittava ja tarvittaessa uusittava yhteistyössä asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa.

Article 4

1. The types of work referred to under Article 3(d) shall be determined by national laws or regulations or by the competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, taking into consideration relevant international standards, in particular Paragraphs 3 and 4 of the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.

2. The competent authority, after consultation with the organizations of employers and workers concerned, shall identify where the types of work so determined exist.

3. The list of the types of work determined under paragraph 1 of this Article shall be periodically examined and revised as necessary, in consultation with the organizations of employers and workers concerned.

5 artikla

Kunkin jäsenvaltion on neuvoteltuaan työnantaja ja työntekijäjärjestöjen kanssa perustettava tai osoitettava asianmukainen toimintajärjestelmä tämän yleissopimuksen määräysten toimeenpanon valvomiseksi.

Article 5

Each Member shall, after consultation with employers' and workers' organizations, establish or designate appropriate mechanisms to monitor the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

6 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja pantava toimeen toimintaohjelmia lapsityön pahimpien muotojen kiireelliseksi poistamiseksi.

Article 6

1. Each Member shall design and implement programmes of action to eliminate as a priority the worst forms of child labour.

2. Tällaiset toimintaohjelmat on laadittava ja pantava toimeen neuvotellen asianmukaisen valtion elinten ja työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa, ottaen tarvittaessa huomioon muiden asianosaisten ryhmien näkemykset.

2. Such programmes of action shall be designed and implemented in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of other concerned groups as appropriate.

7 artikla

Article 7

1. Kunkin jäsenvaltion on ryhdyttävä kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin tämän yleissopimuksen määräysten tehokkaan toimeenpanon ja noudattamisen varmistamiseksi mukaan lukien rangaistusseuraamusten tai tarvittaessa muiden sanktioiden säätäminen ja soveltaminen.

1. Each Member shall take all necessary measures to ensure the effective implementation and enforcement of the provisions giving effect to this Convention including the provision and application of penal sanctions or, as appropriate, other sanctions.

2. Ottaen huomioon koulutuksen merkityksen lapsityön poistamisessa kunkin jäsenvaltion on ryhdyttävä tehokkaisiin ja aikaan sidottuihin toimenpiteisiin, joilla

2. Each Member shall, taking into account the importance of education in eliminating child labour, take effective and time-bound measures to:

a) estetään lasten käyttö lapsityön pahimmissa muodoissa;

(a) prevent the engagement of children in the worst forms of child labour;

b) annetaan tarvittavaa ja asianmukaista suoraan apua lasten siirtämiseksi pois lapsityön pahimpien muotojen piiristä sekä heidän kuntouttamiseensa ja sosiaaliseen sopeuttamiseensa;

(b) provide the necessary and appropriate direct assistance for the removal of children from the worst forms of child labour and for their rehabilitation and social integration;

c) varmistetaan pääsy ilmaiseen peruskoulutukseen ja, milloin mahdollista ja asianmukaista, ammatilliseen koulutukseen kaikille lapsityön pahimmista muodoista poissiirretyille lapsille;

(c) ensure access to free basic education, and, wherever possible and appropriate, vocational training, for all children removed from the worst forms of child labour;

d) tunnistetaan ja tavoitetaan erityisriskille alttiina olevat lapset;

(d) identify and reach out to children at special risk; and

e) otetaan huomioon tyttöjen erityisongelmat.

(e) take account of the special situation of girls.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä asianmukainen viranomainen, joka vastaa tämän yleissopimuksen määräysten toimeenpanosta.

3. Each Member shall designate the competent authority responsible for the implementation of the provisions giving effect to this Convention.

8 artikla

Article 8

Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin auttaakseen toisiaan tämän yleissopimuksen määräysten toimeenpanossa tehostetun kansainvälisen yhteistyön ja/tai avustamisen keinoin mukaan lukien tuki sosiaaliselle ja taloudelliselle kehitykselle, köyhyydenpoisto-ohjelmille ja kaikkien saatavilla olevalle koulutukselle.

Members shall take appropriate steps to assist one another in giving effect to the provisions of this Convention through enhanced international cooperation and/or assistance including support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

9 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

10 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

11 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivämäärästä.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyn ehdoin.

12 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

Article 9

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 10

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 11

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 12

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

13 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

Article 13

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

14 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uusimisesta kokonaan tai osittain.

Article 14

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

15 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrää, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen 11 artiklan ehdoista huolimatta jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

Article 15

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides -

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 11 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

16 artikla

Article 16

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

*(Käännös)**Liite***SUOSITUS****(nro 190),****joka koskee lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja välittömiä toimia niiden poistamiseksi**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 87. istuntonsa 1 päivänä kesäkuuta 1999, ja

hyväksyttyään Lapsityön pahimpia muotoja koskevan yleissopimuksen, 1999,

päätää hyväksyä tietyt ehdotukset koskien lapsityötä, mikä on tämän istunnon esityslistan neljäntenä kohtana, ja

päätää, että nämä ehdotukset tulee laatia suosituksen muotoon täydentämään Lapsityön pahimpia muotoja koskevaa yleissopimusta, 1999,

hyväksyy tänä seitsemäntenätoista päivänä kesäkuuta tuhatyhdeksänsataa yhdeksänkymmentäyhdeksän seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Lapsityön pahimpia muotoja koskeva suositus, 1999.

1. Tämän suosituksen määräykset täydentävät Lapsityön pahimpia muotoja koskevan yleissopimuksen, 1999, määräyksiä (jäljempänä "yleissopimus") ja niitä on sovellettava yhdessä yleissopimuksen määräysten kanssa.

I. TOIMINTAOHJELMAT

2. Yleissopimuksen 6 artiklassa mainitut toimintaohjelmat tulisi laatia ja panna toimeen kiireellisinä neuvotellen asianmukaisen valtion elinten ja työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa ja ottaen huomioon lapsityön pahimmista muodoista suoraan kärsivien lasten, heidän perheidensä ja tarvittaessa yleissopimuksen ja tämän suosituksen tarkoitusperiin sitoutuneiden muiden asiaosaisten ryhmien näkemykset. Näiden ohjel-

2 400508H/8

RECOMMENDATION**(No 190)****concerning the prohibition and immediate action for the elimination of the Worst Forms of Child Labour**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 87th Session on 1 June 1999, and

Having adopted the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to child labour, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999;

adopts this seventeenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-nine the following Recommendation, which may be cited as the Worst Forms of Child Labour Recommendation, 1999.

1. The provisions of this Recommendation supplement those of the Worst Forms of Child Labour Convention, 1999 (hereafter referred to as "the Convention"), and should be applied in conjunction with them.

I. PROGRAMMES OF ACTION

2. The programmes of action referred to in Article 6 of the Convention should be designed and implemented as a matter of urgency, in consultation with relevant government institutions and employers' and workers' organizations, taking into consideration the views of the children directly affected by the worst forms of child labour, their families and, as appropriate, other concerned groups committed to the aims of the Convention

mien tarkoituksena on oltava muun muassa:

- a) lapsityön pahimpien muotojen tunnistaminen ja ilmituominen;
- b) lasten käytön estäminen lapsityön pahimmissa muodoissa tai heidän siirtämisensä pois niistä, heidän suojaamisensa kustotoimenpiteiltä sekä kuntoutuksen ja sosiaalisen sopeuttamisen järjestäminen keinoin, joilla otetaan huomioon heidän koulutukselliset, ruumiilliset ja henkiset tarpeensa;
- c) ottaa erityisesti huomioon:
 - (i) hyvin nuoret lapset;
 - (ii) tytöt;
 - (iii) piilotyötilanteet, joissa tytöt ovat alttiina erityisille riskeille;
 - (iv) muut lapsiryhmät, jotka ovat erityisen suojattomia tai joilla on erityisiä tarpeita;
- d) tunnistaa ja tavoittaa yhteisöt, joissa lapset ovat alttiina erityisille riskeille sekä työ niiden parissa;
- e) yleiseen mielipiteeseen ja asianosaisiin, mukaan lukien lapset ja heidän perheensä, kohdistuva tiedottaminen, näiden saaminen tiedostamaan ongelmat ja ryhtymään toimiin.

II. VAARALLINEN TYÖ

3. Kun määritetään yleissopimuksen 3 artiklan d-kohdassa tarkoitettuja töitä ja paikkoja, joissa niitä tehdään, tulisi ottaa huomioon muun muassa:

- a) työ, jossa lapset ovat alttiina ruumiilliselle, henkisellet tai seksuaaliselle hyväksikäytölle;
- b) maanpinnan - ja vedenalainen työ, vaarallisissa korkeuksissa tai ahtaissa tiloissa tapahtuva työ;
- c) vaarallisilla koneilla, laitteilla ja työkaluilla tehtävä työ tai työ, johon liittyy raskaiden kuormien manuaalinen käsittely tai kantaminen;
- d) epäterveellisessä ympäristössä tehtävä työ, joka voi esimerkiksi altistaa lapset vaarallisille aineksille, aineille tai prosesseille tai heidän terveydelleen haitalliselle lämpötilalle, äänitasolle tai värinälle;
- e) erityisen vaikeissa olosuhteissa tehtävä työ, kuten pitkät työvuorot tai yötyö tai työ, jossa lapsi joutuu kohtuuttomasti oleskelemaan työnantajan tiloissa.

4. Yleissopimuksen 3 artiklan d-kohdassa ja yllä olevassa 3 kohdassa mainittujen töiden osalta kansallisessa lainsäädännössä tai

and this Recommendation. Such programmes should aim at, inter alia:

- (a) identifying and denouncing the worst forms of child labour;
- (b) preventing the engagement of children in or removing them from the worst forms of child labour, protecting them from reprisals and providing for their rehabilitation and social integration through measures which address their educational, physical and psychological needs;
- (c) giving special attention to:
 - (i) younger children;
 - (ii) the girl child;
 - (iii) the problem of hidden work situations, in which girls are at special risk;
 - (iv) other groups of children with special vulnerabilities or needs;
- (d) identifying, reaching out to and working with communities where children are at special risk;
- (e) informing, sensitizing and mobilizing public opinion and concerned groups, including children and their families.

II. HAZARDOUS WORK

3. In determining the types of work referred to under Article 3(d) of the Convention, and in identifying where they exist, consideration should be given, inter alia, to:

- (a) work which exposes children to physical, psychological or sexual abuse;
- (b) work underground, under water, at dangerous heights or in confined spaces;
- (c) work with dangerous machinery, equipment and tools, or which involves the manual handling or transport of heavy loads;
- (d) work in an unhealthy environment which may, for example, expose children to hazardous substances, agents or processes, or to temperatures, noise levels, or vibrations damaging to their health;
- (e) work under particularly difficult conditions such as work for long hours or during the night or work where the child is unreasonably confined to the premises of the employer.

4. For the types of work referred to under Article 3(d) of the Convention and Paragraph 3 above, national laws or regulations

asianomaisen viranomaisen määräyksissä voidaan, sen jälkeen kun asiasta on neuvoteltu asianomaisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa, sallia työnteke 16 vuoden iästä lähtien edellyttäen, että kyseessä olevien lasten terveys, turvallisuus ja moraali ovat täysin turvatut ja että lapsille on annettu riittävästi kyseisen toimialan erityisohjausta tai ammatillista koulutusta.

III. TOIMEENPANO

5.(1) Lapsityön laatua ja laajuutta koskevia yksityiskohtaisia tietoja ja tilastoja tulisi kerätä ja pitää ajan tasalla, jotta niiden perusteella voidaan määrittää lapsityön lopettamista ja varsinkin sen pahimpien muotojen kiireellistä kieltämistä ja poistamista koskevien kansallisten toimien tärkeysjärjestys.

(2) Näiden tietojen ja tilastojen on mahdollisuuksien mukaan oltava jaoteltuja sukupuolen, ikäryhmän, ammatin, toimialan, tehtävänimikkeiden, koulunkäynnin ja maantieteellisen sijainnin mukaan. Tehokkaan syntymärekisterijärjestelmän tärkeys, mukaan lukien syntymätodistusten antaminen, on otettava huomioon.

(3) Lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja poistamista koskevien kansallisten säännösten rikkomuksia koskevat asianmukaiset tiedot tulisi kerätä ja pitää ajan tasalla.

6. Yllä olevassa 5 kohdassa mainittu tietojen ja tilastojen keruu ja käsittely tulisi tehdä yksityisyydensuojaa huomioon ottaen.

7. Yllä olevan 5 kohdan mukaisesti kerätyt tiedot tulisi toimittaa Kansainväliselle työtoimistolle säännöllisin väliajoin.

8. Jäsenvaltioiden olisi perustettava tai osoitettava asianmukainen kansallinen toimintajärjestelmä valvomaan lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja poistamista koskevien kansallisten säännösten toimeenpanoa neuvoteltuaan työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa.

9. Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, että asianmukaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja poistamista koskevien kansallisten säännösten toimeenpanosta ovat yhteistyössä keskenään ja varmistavat toimintansa yhteensopivuuden.

or the competent authority could, after consultation with the workers' and employers' organizations concerned, authorize employment or work as from the age of 16 on condition that the health, safety and morals of the children concerned are fully protected, and that the children have received adequate specific instruction or vocational training in the relevant branch of activity.

III. IMPLEMENTATION

5. (1) Detailed information and statistical data on the nature and extent of child labour should be compiled and kept up to date to serve as a basis for determining priorities for national action for the abolition of child labour, in particular for the prohibition and elimination of its worst forms as a matter of urgency.

(2) As far as possible, such information and statistical data should include data disaggregated by sex, age group, occupation, branch of economic activity, status in employment, school attendance and geographical location. The importance of an effective system of birth registration, including the issuing of birth certificates, should be taken into account.

(3) Relevant data concerning violations of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour should be compiled and kept up to date.

6. The compilation and processing of the information and data referred to in Paragraph 5 above should be carried out with due regard for the right to privacy.

7. The information compiled under Paragraph 5 above should be communicated to the International Labour Office on a regular basis.

8. Members should establish or designate appropriate national mechanisms to monitor the implementation of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, after consultation with employers' and workers' organizations.

9. Members should ensure that the competent authorities which have responsibilities for implementing national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour cooperate with each other and coordinate their activities.

10. Kansallisen lainsäädännön tai asianmukaisten viranomaisten tulisi nimetä henkilöt, jotka ovat vastuussa, jos lapsityön pahimpien muotojen kieltämistä ja poistamista koskevia kansallisia säännöksiä ei noudateta.

11. Jäsenvaltioiden olisi kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa tuettava lapsityön pahimpien muotojen kiireelliseen kieltämiseen ja poistamiseen tähtääviä kansainvälisiä pyrkimyksiä:

a) keräämällä ja vaihtamalla tietoja rikoksista, mukaan lukien rikokset, joilla on yhteyksiä kansainvälisiin verkostoihin;

b) paljastamalla ja asettamalla syytteeseen henkilöt, jotka osallistuvat lasten myyntiin ja lapsikauppaan tai lasten käyttöön, välitykseen tai tarjoamiseen laittomiin toimiin, prostituutioon, pornografian tuotantoon tai pornografisiin esityksiin;

c) rekisteröimällä tällaisiin rikoksiin syyllistyneet.

12. Jäsenvaltioiden tulisi säätää seuraavat lapsityön pahimmat muodot rangaistaviksi:

a) kaikki orjuuden muodot ja orjuuteen verrattavat käytännöt, kuten lasten myynti ja lapsikauppa, velkaorjuus ja maaorjuus sekä pakkotyö mukaan lukien lasten pakkovärväys käytettäväksi aseellisessa selkkauksessa;

b) lapsen käyttö, välitys tai tarjoaminen prostituutioon, pornografian tuotantoon tai pornografisiin esityksiin;

c) lapsen käyttö, välitys tai tarjoaminen laittomiin toimiin, erityisesti huumausaineiden tuotantoon ja kauppaan, kuten asiaankuuluviissa kansainvälisissä sopimuksissa on määritelty, tai toimiin, joihin liittyy ampu-aseiden tai muiden aseiden laitton hallussapito tai käyttö.

13. Jäsenvaltioiden tulisi varmistaa, että rangaistuksia, mukaan lukien tarvittaessa rikosoikeudellisia rangaistuksia, sovelletaan yleissopimuksen 3 artiklan d-kohdassa mainitun työn estämistä ja poistamista koskevien kansallisten säännösten rikkomisesta.

14. Jäsenvaltioiden tulisi myös kiireellisesti järjestää tarvittavia muita rikos- ja siviilioikeudellisia tai hallinnollisia keinoja lapsityön pahimpia muotoja koskevien kansallisten säännösten tehokkaan noudattamisen varmistamiseksi, kuten lapsityön pahimpia muotoja käyttäneiden yritysten erityisvalvonta sekä jatkuvien rikkomusten ollessa ky-

10. National laws or regulations or the competent authority should determine the persons to be held responsible in the event of non-compliance with national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour.

11. Members should, in so far as it is compatible with national law, cooperate with international efforts aimed at the prohibition and elimination of the worst forms of child labour as a matter of urgency by:

(a) gathering and exchanging information concerning criminal offences, including those involving international networks;

(b) detecting and prosecuting those involved in the sale and trafficking of children, or in the use, procuring or offering of children for illicit activities, for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances;

(c) registering perpetrators of such offences.

12. Members should provide that the following worst forms of child labour are criminal offences:

(a) all forms of slavery or practices similar to slavery, such as the sale and trafficking of children, debt bondage and serfdom and forced or compulsory labour, including forced or compulsory recruitment of children for use in armed conflict;

(b) the use, procuring or offering of a child for prostitution, for the production of pornography or for pornographic performances; and

(c) the use, procuring or offering of a child for illicit activities, in particular for the production and trafficking of drugs as defined in the relevant international treaties, or for activities which involve the unlawful carrying or use of firearms or other weapons.

13. Members should ensure that penalties including, where appropriate, criminal penalties are applied for violations of the national provisions for the prohibition and elimination of any type of work referred to in Article 3 (d) of the Convention.

14. Members should also provide as a matter of urgency for other criminal, civil or administrative remedies, where appropriate, to ensure the effective enforcement of national provisions for the prohibition and elimination of the worst forms of child labour, such as special supervision of enterprises which have used the worst forms of child

seessä toimiluvan tilapäisen tai pysyvän peruuttamisen harkinta.

15. Muita lapsityön pahimpien muotojen kieltämiseen ja poistamiseen tähtääviä toimia voivat olla esimerkiksi:

a) tiedottaminen suurelle yleisölle, mukaan lukien kansalliset ja paikalliset poliittiset johtajat, kansanedustajat ja oikeuslaitos, näiden saaminen tiedostamaan ongelmat ja ryhtymään toimiin;

b) työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen sekä kansalaisjärjestöjen sitouttaminen ja koulutus;

c) soveltuvan koulutuksen järjestäminen asianomaisille viranomaisille, erityisesti tarkastajille ja lainvalvojille sekä muille asianmukaisille asiantuntijoille;

d) jäsenvaltion lapsityön pahimpien muotojen kieltoa ja välitöntä poistamista koskevia kansallisia säännöksiä rikkoneiden kansalaisten syytteeseen asettamisen järjestäminen heidän omassa maassaan myös silloin, kun nämä rikkomukset ovat tapahtuneet toisessa valtiossa;

e) oikeudellisten ja hallinnollisten menettelytapojen yksinkertaistaminen ja sen varmistaminen, että ne ovat asianmukaisia ja täsmällisiä;

f) yritysten kannustaminen kehittämään toimintaperiaatteita ja -ohjelmia, jotka edistävät yleissopimuksen tavoitteita;

g) lapsityön poistamiseen tähtäävien parhaiden käytäntöjen seuranta ja tunnetuksi tekeminen;

h) lapsityötä koskevien lakien tai muiden säännösten tunnetuksi tekeminen eri kielillä tai murteilla;

i) erityisten valitusmenettelyiden luominen ja varautuminen niiden henkilöiden suojelemiseen syrjinnältä ja kostotoimenpiteiltä, jotka laillisesti paljastavat yleissopimuksen määräysten vastaisia toimia, sekä puhelinpalveluiden tai yhteydenottoaikkujen ja oikeusasiamiesten järjestäminen;

j) asianmukaisiin toimiin ryhtyminen koulutuksen perusrakenteen parantamiseksi ja opettajien koulutuksen saattamiseksi vastamaan poikien ja tyttöjen tarpeita;

k) milloin mahdollista, seuraavien asioiden huomioonottaminen:

(i) vanhempien ja aikuisten työtilaisuuksien ja ammatillisen koulutuksen tarve niissä perheissä, joiden lapset työskentelevät yleissopimuksen tarkoittamissa olosuhteissa ja

(ii) tarve saattaa vanhemmat tietoisiksi

labour, and, in cases of persistent violation, consideration of temporary or permanent revoking of permits to operate.

15. Other measures aimed at the prohibition and elimination of the worst forms of child labour might include the following:

(a) informing, sensitizing and mobilizing the general public, including national and local political leaders, parliamentarians and the judiciary;

(b) involving and training employers' and workers' organizations and civic organizations;

(c) providing appropriate training for the government officials concerned, especially inspectors and law enforcement officials, and for other relevant professionals;

(d) providing for the prosecution in their own country of the Member's nationals who commit offences under its national provisions for the prohibition and immediate elimination of the worst forms of child labour even when these offences are committed in another country;

(e) simplifying legal and administrative procedures and ensuring that they are appropriate and prompt;

(f) encouraging the development of policies by undertakings to promote the aims of the Convention;

(g) monitoring and giving publicity to best practices on the elimination of child labour;

(h) giving publicity to legal or other provisions on child labour in the different languages or dialects;

(i) establishing special complaints procedures and making provisions to protect from discrimination and reprisals those who legitimately expose violations of the provisions of the Convention, as well as establishing help-lines or points of contact and ombudspersons;

(j) adopting appropriate measures to improve the educational infrastructure and the training of teachers to meet the needs of boys and girls;

(k) as far as possible, taking into account in national programmes of action:

(i) the need for job creation and vocational training for the parents and adults in the families of children working in the conditions covered by the Convention; and

(ii) the need for sensitizing parents to the

tällaisissa olosuhteissa työskentelevien lasten ongelmista.

16. Lisääntyneen kansainvälisen yhteistyön ja/tai avustamisen jäsenvaltioiden kesken lapsityön pahimpien muotojen kieltämiseksi ja tehokkaaksi poistamiseksi tulisi täydentää kansallisia pyrkimyksiä ja sitä voidaan tarvittaessa kehittää ja panna toimeen neuvotellen työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa. Tällaisen kansainvälisen yhteistyön ja/tai avustamisen tulisi sisältää:

- a) varojen hankinta kansallisia ja kansainvälisiä ohjelmia varten;
- b) keskinäinen oikeudellinen apu;
- c) tekninen apu mukaan lukien tietojen vaihto;
- d) tuki sosiaaliselle ja taloudelliselle kehitykselle, köyhyydenpoisto-ohjelmille ja kaikkien saatavilla olevalle koulutukselle.

problem of children working in such conditions.

16. Enhanced international cooperation and/or assistance among Members for the prohibition and effective elimination of the worst forms of child labour should complement national efforts and may, as appropriate, be developed and implemented in consultation with employers' and workers' organizations. Such international cooperation and/or assistance should include:

- (a) mobilizing resources for national or international programmes;
- (b) mutual legal assistance;
- (c) technical assistance including the exchange of information;
- (d) support for social and economic development, poverty eradication programmes and universal education.

N:o 17

(Suomen säädöskokoelman n:o 301/2000)

Asetus**osa-aikatyötä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Työministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kansainvälisessä työkonferenssissa 24 päivänä kesäkuuta 1994 hyväksytty osa-aikatyötä koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 11 päivänä helmikuuta 1999 ja tasavallan presidentti ratifioinut 30 päivänä huhtikuuta 1999 ja jonka ratifioinnin Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on

25 päivänä toukokuuta 1999 rekisteröinyt, tulee Suomen osalta voimaan 25 päivänä toukokuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä toukokuuta 2000.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Sinikka Mönkäre*

*(Suomennos)***YLEISSOPIMUS****(nro 175),****joka koskee osa-aikatyötä**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskokous,

aloitettuaan 81. istuntokautensa Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston koollekutsumana Genevessä 7 päivänä kesäkuuta 1994, ja

todeten samanarvoisesta työstä miehille ja naisille maksettavaa samaa palkkaa koskevan yleissopimuksen, 1951, työmarkkinoilla ja ammatinharjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää koskevan yleissopimuksen, 1958, ja perhehuoltovelvollisuuksia omaavien mies- ja naistyöntekijöiden samanlaisia mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua koskevan yleissopimuksen ja suosituksen, 1981, määräysten tärkeyden osa-aikatyöntekijöille ja

todeten, että näille työntekijöille ovat merkityksellisiä työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa koskeva yleissopimus, 1988, ja työllisyyspolitiikkaa koskeva suositus (täydentävät määräykset), 1984, ja

tietoisena siitä, että tuottava ja vapaasti valittu työ on tärkeää kaikille työntekijöille, että osa-aikatyö on taloudellisesti merkittävää, että tarvitaan työllisyyspolitiikkaa, jossa otetaan huomioon osa-aikatyön merkitys uusien työpaikkojen luomisen kannalta, ja että on tarvetta varmistaa osa-aikatyöntekijöiden suojele työhön pääsyn, työolosuhteiden ja sosiaaliturvan alueilla, ja

päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien osa-aikatyötä, joka on istunnon esityslistalla neljäntenä kohtana, ja

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon, hyväksyy tänä kahdentenakymmenennen neljäntenä päivänä kesäkuuta vuonna 1994 seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on Osa-aikatyötä koskeva yleissopimus, 1994.

CONVENTION**No. 175****concerning Part-Time Work**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 81st Session on 7 June 1994, and

Noting the relevance, for part-time workers of the provisions of the Equal Remuneration Convention, 1951, the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, and the Workers with Family Responsibilities Convention and Recommendation, 1981, and

Noting the relevance for these workers of the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988, and the Employment Policy (Supplementary Provisions) Recommendation, 1984, and

Recognizing the importance of productive and freely chosen employment for all workers, the economic importance of part-time work, the need for employment policies to take into account the role of part-time work in facilitating additional employment opportunities, and the need to ensure protection for part-time workers in the areas of access to employment, working conditions and social security, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to part-time work, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-four the following Convention, which may be cited as the Part-Time Work Convention, 1994:

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa

a) käsitteellä ”osa-aikatyöntekijä” tarkoitetaan työssä olevaa henkilöä, jonka säännöllinen työaika on lyhyempi kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevän työntekijän,

b) edellä a) alakohdassa tarkoitettu säännöllinen työaika voidaan laskea viikoittaisena tai tietyn ajanjakson keskimääräisenä työaikana,

c) käsitteellä ”vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevä työntekijä” tarkoitetaan kokoaikatyöntekijää, joka

(i) on tehnyt samantyyppisen työsopimuksen,

(ii) toimii samassa tai samankaltaisessa työssä tai ammatissa, ja

(iii) on työssä samassa toimipaikassa tai, kun toimipaikassa ei ole vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevää työntekijää, samassa yrityksessä tai, kun yrityksessä ei ole vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevää työntekijää, samalla alalla kuin kyseessä oleva osa-aikatyöntekijä.

d) kokoaikatyöntekijöitä, jotka ovat osittain työttömiä sen seurauksena, että heidän säännöllistä työaikaansa on kollektiivisesti ja tilapäisesti lyhennetty taloudellisista, teknisistä tai rakenteellisista syistä, ei pidetä osa-aikatyöntekijöinä.

2 artikla

Tämä yleissopimus ei vaikuta osa-aikatyöntekijöihin sovellettaviin muiden kansainvälisten työtä koskevien yleissopimusten mukaisiin edullisempiin määräyksiin.

3 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin osa-aikatyöntekijöihin, mutta jäsenvaltio voi kuitenkin neuvoteltuaan asianomaisten edustavien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa jättää kokonaan tai osittain soveltamisalan ulkopuolelle tiettyjä työntekijä- tai yritysryhmiä, jos sen soveltaminen näihin ryhmiin aiheuttaisi huomattavia erityisongelmia.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion, joka käyttää hyväkseen edellisessä kohdassa määrättyä mahdollisuutta, tulee tämän yleissopimuksen noudattamisesta Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaisesti annettavissa raporteissa ilmoittaa kaikki nimenomaiset työntekijä- ja yritysryhmät, jotka on siten jätetty soveltamisalan

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) the term ”part-time worker” means an employed person whose normal hours of work are less than those of comparable full-time workers;

(b) the normal hours of work referred to in subparagraph (a) may be calculated weekly or on average over a given period of employment;

(c) the term ”comparable full-time worker” refers to a full-time worker who:

(i) has the same type of employment relationship;

(ii) is engaged in the same or a similar type of work or occupation; and

(iii) is employed in the same establishment or, when there is no comparable full-time worker in that establishment, in the same enterprise or, when there is no comparable full-time worker in that enterprise, in the same branch of activity, as the part-time worker concerned;

(d) full-time workers affected by partial unemployment, that is by a collective and temporary reduction in their normal hours of work for economic, technical or structural reasons, are not considered to be part-time workers.

Article 2

This Convention does not affect more favourable provisions applicable to part-time workers under other international labour Conventions.

Article 3

1. This Convention applies to all part-time workers, it being understood that a Member may, after consulting the representative organizations of employers and workers concerned, exclude wholly or partly from its scope particular categories of workers or of establishments when its application to them would raise particular problems of a substantial nature.

2. Each Member having ratified this Convention which avails itself of the possibility afforded in the preceding paragraph shall, in its reports on the application of the Convention under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, indicate any particular category of workers or of establishments thus excluded and the reasons

ulkopuolelle ja syyt, miksi tätä pois jättämistä pidettiin tai edelleen pidetään tarpeellisena.

why this exclusion was or is still judged necessary.

4 artikla

Toimiin, joilla taataan osa-aikatyöntekijöille samantasoinen suojelu kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevillä työntekijöillä tulee ryhtyä seuraavien asioiden suhteen:

- a) järjestäytymisoikeus, oikeus käydä työehtosopimusneuvotteluja ja oikeus toimia työntekijöiden edustajina,
- b) työturvallisuus ja -terveys,
- c) työmarkkinoilla ja ammatinharjoittamisen yhteydessä tapahtuva syrjintä.

Article 4

Measures shall be taken to ensure that part-time workers receive the same protection as that accorded to comparable full-time workers in respect of:

- (a) the right to organize, the right to bargain collectively and the right to act as workers' representatives;
- (b) occupational safety and health;
- (c) discrimination in employment and occupation.

5 artikla

Kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti toimiin tulee ryhtyä sen varmistamiseksi, että osa-aikatyöntekijät eivät vain sen takia, että he tekevät osa-aikatyötä, saa peruspalkkaa, joka on suhteellisesti työajan, suoritusten tai urakan perusteella laskettuna alempi kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevän työntekijän samalla menetelmällä laskettu peruspalkka.

Article 5

Measures appropriate to national law and practice shall be taken to ensure that part-time workers do not, solely because they work part time, receive a basic wage which, calculated proportionately on an hourly, performance-related, or piece-rate basis, is lower than the basic wage of comparable full-time workers, calculated according to the same method.

6 artikla

Työntekoon perustuvia lakisääteisiä sosiaaliturvajärjestelmiä on sopeutettava siten, että osa-aikatyöntekijöitä koskevat ehdot ovat samantasoiset kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekeviä työntekijöitä koskevat ehdot: nämä ehdot voidaan määritellä suhteutettuna työn kestoon, sosiaaliturvamaksuihin tai ansioihin tai muilla kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisilla menetelmillä.

Article 6

Statutory social security schemes which are based on occupational activity shall be adapted so that part-time workers enjoy conditions equivalent to those of comparable full-time workers; these conditions may be determined in proportion to hours of work, contributions or earnings, or through other methods consistent with national law and practice.

7 artikla

On ryhdyttävä toimiin, joilla taataan osa-aikatyöntekijöille samantasoiset ehdot kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevillä työntekijöillä on seuraavilla aloilla:

- a) äitiyssuojelu.
 - b) työsopimuksen päättäminen.
 - c) palkallinen vuosiloma ja palkalliset yleiset vapaapäivät,
 - d) sairausloma,
- kuitenkin niin, että rahalliset korvaukset voidaan suhteuttaa työn kestoon tai ansioihin.

Article 7

Measures shall be taken to ensure that part-time workers receive conditions equivalent to those of comparable full-time workers in the fields of:

- (a) maternity protection;
 - (b) termination of employment;
 - (c) paid annual leave and paid public holidays; and
 - (d) sick leave,
- it being understood that pecuniary entitlements may be determined in proportion to hours of work or earnings.

8 artikla

1. Jäsenvaltio voi jättää osa-aikatyöntekijät,

Article 8

1. Part-time workers whose hours of work

joiden työn kesto on määrättyä vähimmäisai-
kaa lyhyempi tai ansiot määrättyä vähimmäis-
määrää pienemmät,

a) minkä tahansa 6 artiklassa tarkoitetun
sosiaaliturvajärjestelmän soveltamisalan ulko-
puolelle, paitsi kun kyseessä ovat työtapatur-
man tai ammattitaudin perusteella maksettavat
korvaukset,

b) minkä tahansa 7 artiklan kattamien toi-
mien soveltamisalan ulkopuolelle, paitsi kun
kyseessä ovat muut kuin lakisääteisten sosiaa-
liturvajärjestelmien mukaiset äitiyssuojelua
koskevat toimet.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen vähim-
mäisedellytysten tulee olla tarpeeksi lievät, jotta
ne eivät sulje pois kohtuuttoman suurta pro-
senttiosuutta osa-aikatyöntekijöistä.

3. Jäsenvaltion, joka käyttää hyväkseen 1
kohdassa määrättyä mahdollisuutta, tulee:

a) ajoittain tarkistaa voimassa olevat vähim-
mäisedellytykset,

b) tämän yleissopimuksen soveltamisesta
Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22
artiklan mukaisesti annettavissa raporteissa il-
moittaa voimassa olevat vähimmäisedellytyk-
set, niiden perusteet ja se, harkitaanko suojan
asteittaista laajentamista ulkopuolelle jätettyjä
työntekijöitä koskevaksi.

4. Edustavimpien työntekijä- ja työnantaja-
järjestöjen kanssa tulee neuvotella tässä artik-
lassa tarkoitettujen vähimmäisedellytysten asetta-
misesta, uudelleenarvioinnista ja uudistamisesta.

9 artikla

1. Tuottavaan ja vapaasti valittuun osa-
aikatyöhön, joka vastaa sekä työntekijöiden
että työnantajien tarpeita, pääsyn helpottami-
seksi tulee ryhtyä toimiin, edellyttäen, että 4 ja
7 artiklojen mukainen suoja on varmistettu.

2. Näiden toimien tulee sisältää seuraavat
asiat:

a) sellaisten lakien tai asetusten, jotka saat-
tavat estää tai haitata osa-aikatyön aloittamista
tai sen vastaanottamista, uudelleenarviointi,

b) työvoimapalvelujen käyttäminen, kun niit-
tä on saatavilla, siten että tiedotuspalvelujen ja
työnvälitystoiminnan yhteydessä tunnistetaan
mahdollisuudet osa-aikatyöhön ja tiedotetaan
niistä,

c) erityisen huomion kiinnittäminen työllis-
yyspolitiikassa erityisryhmien, kuten työttö-
mien, perheenhuoltovelvollisuuksia omaavien

or earnings are below specified thresholds may
be excluded by a Member:

(a) from the scope of any of the statutory
social security schemes referred to in Article 6,
except in regard to employment injury benefits;

(b) from the scope of any of the measures
taken in the fields covered by Article 7, except
in regard to maternity protection measures
other than those provided under statutory
social security schemes.

2. The thresholds referred to in paragraph 1
shall be sufficiently low as not to exclude an
unduly large percentage of part-time workers.

3. A Member which avails itself of the
possibility provided for in paragraph 1 above
shall:

(a) periodically review the thresholds in
force;

(b) in its reports on the application of the
Convention under article 22 of the Constitution
of the International Labour Organization, in-
dicate the thresholds in force, the reasons
therefor and whether consideration is being
given to the progressive extension of protection
to the workers excluded.

4. The most representative organizations of
employers and workers shall be consulted on
the establishment, review and revision of the
thresholds referred to in this Article.

Article 9

1. Measures shall be taken to facilitate ac-
cess to productive and freely chosen part-time
work which meets the needs of both employers
and workers, provided that the protection
referred to in Articles 4 to 7 is ensured.

2. These measures shall include:

(a) the review of laws and regulations that
may prevent or discourage recourse to or
acceptance of part-time work;

(b) the use of employment services, where
they exist, to identify and publicize possibilities
for part-time work in their information and
placement activities;

(c) special attention, in employment policies,
to the needs and preferences of specific groups
such as the unemployed, workers with family

mies- ja naistyöntekijöiden, ikääntyneiden työntekijöiden, vammaisten työntekijöiden ja yleissivistävässä tai ammatillisessa koulutuksessa olevien työntekijöiden, tarpeisiin ja mieltymyksiin.

3. Näihin toimiin voivat myös kuulua tutkimus ja tiedon levittäminen siitä, missä määrin osa-aikatyö vastaa työntekijöiden ja työnantajien taloudellisia ja sosiaalisia tavoitteita.

10 artikla

Kun se on tarkoituksenmukaista, tulee ryhtyä kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisiin toimiin sen varmistamiseksi, että siirtyminen kokoaikatyöstä osa-aikatyöhön tai päinvastoin on vapaaehtoista.

11 artikla

Tämän yleissopimuksen määräykset on pantava toimeen laeilla tai asetuksilla, lukuunottamatta määräyksiä, jotka saatetaan voimaan kollektiivisin sopimuksin tai jollakin muulla kansallisen käytännön mukaisella tavalla. Edustavimpien työntekijä- ja työnantajajärjestöjen kanssa tulee neuvotella ennen tällaisten lakien tai asetusten hyväksymistä.

12 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

13 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

14 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston

responsibilities, older workers, workers with disabilities and workers undergoing education or training.

3. These measures may also include research and dissemination of information on the degree to which part-time work responds to the economic and social aims of employers and workers.

Article 10

Where appropriate, measures shall be taken to ensure that transfer from full-time to part-time work or vice versa is voluntary, in accordance with national law and practice.

Article 11

The provisions of this Convention shall be implemented by laws or regulations, except in so far as effect is given to them by means of collective agreements or in any other manner consistent with national practice. The most representative organizations of employers and workers shall be consulted before any such laws or regulations are adopted.

Article 12

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 13

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director General.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 14

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the Interna-

miston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivämäärästä.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyn ehdoin.

15 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifiointin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

16 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

17 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uusimisesta osittain tai kokonaan.

18 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrää, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömäs-

ional Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 15

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention will come into force.

Article 16

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciations registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 17

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 18

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the

ti *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen 14 artiklan ehdoista huolimatta, jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

19 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 14 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 19

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

**SUOSITUS
(nro 182),**

joka koskee osa-aikatyötä

Kansainvälisen työjärjestön yleiskokous,

aloitettuaan 81. istuntokautensa Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston koollekutsumana Genevessä 7 päivänä kesäkuuta 1994, ja

päätettyään hyväksyä tiettyjä ehdotuksia koskien osa-aikatyötä, joka on tämän istunnon esityslistalla neljäntenä kohtana,

päätettyään, että nämä ehdotukset tulee laatia kansainvälistä osa-aikatyötä koskevaa yleissopimusta, 1994, täydentävän suosituksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä kesäkuuta vuonna 1994 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on osa-aikatyötä koskeva suositus, 1994.

1. Tämän suosituksen määräyksiä tulee arvioida yhdessä osa-aikatyötä koskevan yleissopimuksen, 1994, määräysten kanssa, (myöhemmin ”yleissopimus”).

2. Tässä suosituksessa

a) käsitteellä ”osa-aikatyöntekijä” tarkoitetaan työssä olevaa henkilöä, jonka säännöllinen työaika on lyhyempi kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevien työntekijöiden säännöllinen työaika.

b) edellä a) alakohdassa tarkoitettu säännöllinen työaika voidaan laskea viikoittaisena tai tietyn jakson keskimääräisenä työaikana,

c) käsite ”vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevä työntekijä” viittaa kokoaikatyöntekijään, joka

(i) on tehnyt samantyyppisen työsopimuksen

(ii) toimii samassa tai samakaltaisessa työssä tai ammatissa ja

(iii) on työssä samassa toimipaikassa tai,

**RECOMMENDATION
No. 182**

concerning Part-Time Work

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 81st Session on 7 June 1994, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to part-time work, which is the fourth item on the agenda of the session. and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Part-Time Work Convention, 1994;

adopts this twenty-fourth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-four the following Recommendation, which may be cited as the Part-Time Work Recommendation, 1994:

1. The provisions of this Recommendation should be considered in conjunction with those of the Part-Time Work Convention, 1994 (hereafter referred to as ”the Convention”).

2. For the purposes of this Recommendation:

(a) the term ”part-time worker” means an employed person whose normal hours of work are less than those of comparable full-time workers;

(b) the normal hours of work referred to in clause (a) may be calculated weekly or on average over a given period of employment;

(c) the term ”comparable full-time worker” refers to a full-time worker who:

(i) has the same type of employment relationship;

(ii) is engaged in the same or a similar type of work or occupation; and

(iii) is employed in the same establishment

kun toimipaikassa ei ole vastaavaa työtä koko-aikaisesti tekevää työntekijää, samassa yrityksessä, tai kun yrityksessä ei ole vastaavaa työtä koko-aikaisesti tekevää työntekijää, samalla alalla,

kuin kyseessä oleva osa-aikatyöntekijä,
d) koko-aikatyöntekijöitä, jotka ovat osittain työttömiä sen seurauksena, että säännöllistä työaika on kollektiivisesti ja tilapäisesti lyhennetty taloudellisista, teknisistä tai rakenteellisista syistä, ei pidetä osa-aikatyöntekijöinä.

3. Tätä suositusta sovelletaan kaikkiin osa-aikatyöntekijöihin.

4. Työnantajan tulee kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti neuvotella niiden työntekijöiden edustajien kanssa, joita laajamittainen osa-aikatyön käyttöön ottaminen tai laajentaminen koskettaa, mainitun kaltaiseen työhön sovellettavista menettelyistä ja mahdollisesti tarvittavista suojele- ja edistämistoimista.

5. Osa-aikatyöntekijöille tulee tiedottaa työn erityisehdoista kirjallisesti tai millä tahansa muulla kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisella tavalla.

6. Yleissopimuksen 6 artiklan mukaisesti tehtävien lakisääteisten, työntekoon perustuvien sosiaaliturvajärjestelmien muutosten tarkoituksena tulee olla:

a) mikäli se on tarkoituksenmukaista, asteittain alentaa näiden järjestelmien piiriin kuulumisen ehtona olevia ansioihin tai työnkeston perustuvia vähimmäisvaatimuksia,

b) myöntää osa-aikatyöntekijöille asianmukaiset vähimmäisetuudet tai kiinteämääräiset etuudet, erityisesti vanhuus-, sairaus-, invalidisoitumis- ja äitiysetuudet sekä perhe-etuudet,

c) periaatteessa hyväksyä se, että työntekijät, joiden työsuhde on päättynyt tai keskeytynyt, ja jotka etsivät vain osa-aikatyötä, täyttävät työttömyysturvan maksamisen edellyttämän työmarkkinoiden käytettävissä olemisen ehdon,

d) vähentää sitä vaaraa, että osa-aikatyöntekijöitä voidaan rangaista järjestelmillä, joissa

(i) asetetaan etuuksien saamisen ehdoksi kelpoisuuskauden, joka määritellään tietyn tarkastelujakson aikana suoritettujen sosiaaliturvamaksu-, vakuutusmaksu- ja työssäolokausien perusteella, tai

(ii) sidotaan etuuksien määrä sekä aikaisempien ansioiden keskimääräiseen määrään että sosiaaliturvamaksu-, vakuutusmaksu- ja työssäolokausien pituuteen.

or, when there is no comparable full-time worker in that establishment, in the same enterprise or, when there is no comparable full-time worker in that enterprise, in the same branch of activity,

as the part-time worker concerned;

(d) full-time workers affected by partial unemployment, that is by a collective and temporary reduction in their normal hours of work for economic, technical or structural reasons, are not considered to be part-time workers.

3. This Recommendation applies to all part-time workers.

4. In accordance with national law and practice, employers should consult the representatives of the workers concerned on the introduction or extension of part-time work on a broad scale, on the rules and procedures applying to such work and on the protective and promotional measures that may be appropriate.

5. Part-time workers should be informed of their specific conditions of employment in writing or by any other means consistent with national law and practice.

6. The adaptations to be made in accordance with Article 6 of the Convention to statutory social security schemes which are based on occupational activity should aim at:

(a) if appropriate, progressively reducing threshold requirements based on earnings or hours of work as a condition for coverage by these schemes;

(b) as appropriate, granting to part-time workers minimum or flat-rate benefits, in particular old-age, sickness, invalidity and maternity benefits, as well as family allowances;

(c) accepting in principle that part-time workers whose employment has come to an end or been suspended and who are seeking only part-time employment meet the condition of availability for work required for the payment of unemployment benefits;

(d) reducing the risk that part-time workers may be penalized by schemes which:

(i) subject the right to benefits to a qualifying period, expressed in terms of periods of contribution, of insurance or of employment during a given reference period; or

(ii) fix the amount of benefits by reference both to the average of former earnings and to the length of the periods of contribution, of insurance or of employment.

7. (1) Kun se on asianmukaista, yksityisten, lakisääteisiä järjestelmiä täydentävien tai ne korvaavien työntekoon perustuvien järjestelmien piiriin kuulumisen vähimmäisvaatimuksia olisi alennettava asteittain, jotta mahdollisimman monet osa-aikatyöntekijät voisivat kuulua niiden piiriin.

(2) Näiden järjestelmien tulee suojella osa-aikatyöntekijöitä vastaavin ehdoin kuin koko-aikatyöntekijöitä. Silloin kun se on asianmukaista, nämä ehdot voidaan määritellä työtuntien, sosiaaliturvamaksujen tai ansioiden perusteella.

8. (1) Kuten asiaan kuuluu, yleissopimuksen 8 artiklassa eriteltyjä, työtunteihin tai ansioihin perustuvia vähimmäisvaatimuksia aloilla, jotka on mainittu yleissopimuksen 7 artiklassa, tulee alentaa asteittain.

(2) Työssäolokausien, jotka vaaditaan suojan saamiseksi yleissopimuksen 7 artiklassa mainituilla aloilla, ei tule osa-aikatyöntekijöiden kohdalla olla pitempiä kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevien työntekijöiden kohdalla.

9. Kun osa-aikatyöntekijöillä on useampi kuin yksi työpaikka, tulee ottaa huomioon heidän työtuntiansa, sosiaaliturvamaksujensa tai ansioidensa kokonaismäärä, kun päätetään täyttävätkö he ammatissa toimimiseen perustuvien lakisääteisten sosiaaliturvajärjestelmien vähimmäisvaatimukset.

10. Osa-aikatyöntekijöiden tulee hyötyä tasavertaisin perustein niistä peruspalkkaan lisättävistä rahallisista korvauksista, joita vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevät työntekijät saavat.

11. Kaikkiin asianmukaisiin toimiin tulee ryhtyä sen varmistamiseksi, että osa-aikatyöntekijöillä on toteuttamismahdollisuuksien rajoissa tasavertaisin perustein oikeus käyttää kyseessä olevan toimipaikan hyvinvointi- ja sosiaalipalveluja; näitä palveluja tulee mahdollisuuksien mukaan muuttaa osa-aikatyöntekijät huomioonottaviksi.

12. (1) Osa-aikatyöntekijöiden työtuntien määrä ja ajoittuminen tulee määrätä siten, että otetaan huomioon sekä työntekijän edut että toimipaikan tarpeet.

(2) Sovitun työajan muutoksille ja säännöllisen työajan ulkopuolella tehtävälle työlle tulee mahdollisuuksien mukaan asettaa rajoitukset ja niistä tulee ilmoittaa etukäteen.

(3) Sovitun työajan ulkopuolella tehtävästä

7. (1) Where appropriate, threshold requirements for access to coverage under private occupational schemes which supplement or replace statutory social security schemes should be progressively reduced to allow part-time workers to be covered as widely as possible.

(2) Part-time workers should be protected by such schemes under conditions equivalent to those of comparable full-time workers. Where appropriate, these conditions may be determined in proportion to hours of work, contributions or earnings.

8. (1) As appropriate, threshold requirements based on hours of work or earnings as specified under Article 8 of the Convention in the fields referred to in its Article 7 should be progressively reduced.

(2) The periods of service required as a condition for protection in the fields referred to in Article 7 of the Convention should not be longer for part-time workers than for comparable full-time workers.

9. Where part-time workers have more than one job, their total hours of work, contributions or earnings should be taken into account in determining whether they meet threshold requirements in statutory social security schemes which are based on occupational activity.

10. Part-time workers should benefit on an equitable basis from financial compensation, additional to basic wages, which is received by comparable full-time workers.

11. All appropriate measures should be taken to ensure that as far as practicable part-time workers have access on an equitable basis to the welfare facilities and social services of the establishment concerned, these facilities and services should, to the extent possible, be adapted to take into account the needs of part-time workers.

12. (1) The number and scheduling of hours of work of part-time workers should be established taking into account the interests of the worker as well as the needs of the establishment.

(2) As far as possible, changes in the agreed work schedule and work beyond scheduled hours should be subject to restrictions and to prior notice.

(3) The system of compensation for work

työstä saatavaa korvausta säätelevästä järjestelmästä tulee neuvotella kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

13. Osa-aikatyöntekijöillä tulee kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti olla oikeus käyttää kaikkia lomia ja vapaita, erityisesti opintovapaata, vanhempainlomaa ja sairaan lapsen tai muun lähisukulaisen hoitovapaata tasavertaisesti kokoaikatyöntekijöiden kanssa ja mahdollisuuksien mukaan samoin ehdoin kuin he.

14. Kun se on asianmukaista, osa-aikatyöntekijöiden tulee olla samojen vuosiloman ajoitumista ja perinteisinä lepopäivinä ja yleisinä vapaapäivinä tehtävää työtä koskevien sääntöjen alaisia kuin vastaavaa työtä kokoaikaisesti tekevät työntekijät.

15. Kun se on asianmukaista, tulee ryhtyä toimiin, joilla poistetaan ne erityisestteet, joita osa-aikatyöntekijöillä on koulutukseen pääsyssä, uralla etenemisessä ja ammatillisessa liikkuvuudessa.

16. Sellaisia työntekoon perustuvien lakisääteisten sosiaaliturvajärjestelmien määräyksiä, jotka saattavat estää osa-aikatyön aloittamisen tai sen vastaanottamisen, tulee sopeuttaa, erityisesti niitä, jotka

a) johtavat siihen, että osa-aikatyöntekijöiden maksut ovat suhteellisesti arvioituina korkeammat, elleivät niitä tee oikeutetuksi vastaavat suhteellisesti suuremmat edut,

b) ilman perusteltuja syitä vähentävät merkittävästi niiden työttömien työntekijöiden työttömyysturvaa, jotka ovat tilapäisesti osa-aikatyössä,

c) antavat vanhuusetuuden laskemisessa liian suuren painoarvon vain eläkkeelle jäämistä edeltävänä ajanjaksona tehdyn osa-aikatyön vuoksi vähentyneille ansioille.

17. Työnantajien tulee, kun se on asianmukaista, harkita ryhtymistä toimiin, joilla helpotetaan osa-aikatyöhön pääsyä kaikilla yrityksen tasoilla, mukaan lukien erityistä ammattitaitoa vaativat ja johtajatasen asemat.

18. (1) Kun se on asianmukaista, työnantajien tulee ottaa huomioon

(a) työntekijöiden pyynnöt siirtyä kokoaikatyöstä yrityksessä vapautuvaan osa-aikatyöhön ja

(b) työntekijöiden pyynnöt siirtyä osa-aikatyöstä yrityksessä vapautuvaan kokoaikatyöhön.

(2) Työnantajien tulee antaa työntekijöille,

beyond the agreed work schedule should be subject to negotiations in accordance with national law and practice.

13. In accordance with national law and practice, part-time workers should have access on an equitable basis, and as far as possible under equivalent conditions, to all forms of leave available to comparable full-time workers, in particular paid educational leave, parental leave and leave in cases of illness of a child or another member of a worker's immediate family.

14. Where appropriate, the same rules should apply to part-time workers as to comparable full-time workers with respect to scheduling of annual leave and work on customary rest days and public holidays.

15. Where appropriate, measures should be taken to overcome specific constraints on the access of part-time workers to training, career opportunities and occupational mobility.

16. Provisions of statutory social security schemes based on occupational activity that may discourage recourse to or acceptance of part-time work should be adapted, in particular those which:

(a) result in proportionately higher contributions for part-time workers unless these are justified by corresponding proportionately higher benefits;

(b) without reasonable grounds, significantly reduce the unemployment benefits of unemployed workers who temporarily accept part-time work;

(c) overemphasize, in the calculation of old-age benefits, the reduced income from part-time work undertaken solely during the period preceding retirement.

17. Measures should be considered by employers to facilitate access to part-time work at all levels of the enterprise, including skilled and managerial positions where appropriate.

18. (1) Where appropriate, employers should give consideration to:

(a) requests by workers for transfer from full-time to part-time work that becomes available in the enterprise; and

(b) requests by workers for transfer from part-time to full-time work that becomes available in the enterprise.

(2) Employers should provide timely infor-

kun se on ajankohtaista, tietoa toimipaikassa vapaana olevasta osa- ja kokoaikatyöstä, jotta siirtyminen osa-aikatyöstä kokoaikatyöhön tai päinvastoin helpottuu.

19. Työntekijän kieltäytymisen siirtymästä kokoaikatyöstä osa-aikatyöhön tai päinvastoin ei sinänsä tule muodostaa pätevää perustetta työsuhteen päättämiseksi, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseessä olevan toimipaikan toimintaan liittyvistä tarpeista johtuvien muiden syiden takia tapahtuvaa kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaista työsuhteen päättämistä.

20. Kun kansalliset tai toimipaikkatason edellytykset sen sallivat, työntekijöillä tulee olla mahdollisuus siirtyä osa-aikatyöhön, kun siihen on perusteltu syy, kuten raskaus tai tarve huolehtia pienestä lapsesta tai työntekijän vammaisesta tai sairaasta lähisukulaisesta, ja myöhemmin palata kokoaikatyöhön.

21. Kun työnantajien velvoitteet riippuvat heidän työllistamiensä työntekijöiden määrästä, osa-aikatyöntekijät tulee laskea kokoaikatyöntekijöiksi. Kun se on tarkoituksenmukaista, osa-aikatyöntekijät voidaan kuitenkin laskea suhteellisesti heidän tekemiensä työtuntien mukaan, mutta kun tällaiset velvoitteet koskevat yleissopimuksen 4 artiklassa mainittua suojaa, heidät tulee laskea kokoaikatyöntekijöiksi.

22. Osa-aikatyöhön sovellettavista suojelutoimista ja erilaisten osa-aikatyöjärjestelmien käytännön järjestelyistä tulee levittää tietoa.

mation to the workers on the availability of part-time and full-time positions in the establishment, in order to facilitate transfers from full-time to part-time work or vice versa.

19. A worker's refusal to transfer from full-time to part-time work or vice versa should not in itself constitute a valid reason for termination of employment, without prejudice to termination, in accordance with national law and practice, for other reasons such as may arise from the operational requirements of the establishment concerned.

20. Where national or establishment-level conditions permit, workers should be enabled to transfer to part-time work in justified cases, such as pregnancy or the need to care for a young child or a disabled or sick member of a worker's immediate family, and subsequently to return to full-time work.

21. Where obligations on employers depend on the number of the workers they employ, part-time workers should be counted as full-time workers. Nevertheless, where appropriate, part-time workers may be counted proportionately to their hours of work, it being understood that where such obligations refer to the protection mentioned in Article 4 of the Convention, they should be counted as full-time workers.

22. Information should be disseminated on the protective measures that apply to part-time work and on practical arrangements for various part-time work schemes.

N:o 18

(Suomen säädöskokoelman n:o 302/2000)

Asetus

kotityötä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Työministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kansainvälisessä työkonferenssissa 20 päivänä kesäkuuta 1996 hyväksytty kotityötä koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 6 päivänä maaliskuuta 1998 ja tasavallan presidentti ratifioinut 29 päivänä toukokuuta 1998 ja jonka ratifiointiin Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on 17

päivänä kesäkuuta 1998 rekisteröinyt, tulee Suomen osalta voimaan 22 päivänä huhtikuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä huhtikuuta 2000.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Sinikka Mönkäre*

*(Suomennos)**Liite*

**Yleissopimus
(nro 177),**

joka koskee kotityötä

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi, jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 83. istuntokautensa 4. päivänä kesäkuuta 1996, ja

ottaa huomioon, että monia soveltamisalaltaan yleisiä, työoloja koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia ja suosituksia sovelletaan kotityöntekijöihin, ja

toteaa, että kotityölle ominaisten erityisolojen vuoksi on toivottavaa, että näiden yleissopimusten ja suositusten soveltamista kotityöntekijöihin edistetään ja että niitä täydennetään määräyksillä, jotka ottavat huomioon kotityön erityispiirteet, ja

päittää hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien kotityötä, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä kohtana, ja päättää, että nämä ehdotukset tulee laatia kansainvälisen yleissopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenä päivänä kesäkuuta vuonna 1996 seuraavan yleissopimuksen,

josta voidaan käyttää nimitystä Kotityötä koskeva yleissopimus, 1996.

1 artikla

Tässä yleissopimuksessa:

a) käsitteellä "kotityö" tarkoitetaan työtä, jota kotityöntekijä suorittaa

(i) kotonaan tai muissa valitsemissaan tiloissa, ei kuitenkaan työnantajan työpaikalla,

(ii) vastiketta vastaan,

(iii) jossa tuloksena on työnantajan yksilöimä tuote tai palvelu, riippumatta siitä kuka toimittaa käytettävät työvälineet, materiaalit tai muut panokset, kunhan tämä henkilö ei ole siinä määrin itsenäinen tai taloudellisesti riippumaton, että häntä voidaan kansallisen

**Convention
No. 177**

concerning Home Work

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-third Session on 4 June 1996, and

Recalling that many international labour Conventions and Recommendations laying down standards of general application concerning working conditions are applicable to homeworkers, and

Noting that the particular conditions characterizing home work make it desirable to improve the application of those Conventions and Recommendations to homeworkers, and to supplement them by standards which take into account the special characteristics of home work, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to home work, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts, this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-six, the following Convention, which may be cited as the Home Work Convention, 1996:

Article 1

For the purposes of this Convention:

(a) the term "home work" means work carried out by a person, to be referred to as a homeworker,

(i) in his or her home or in other premises of his or her choice, other than the workplace of the employer;

(ii) for remuneration;

(iii) which results in a product or service as specified by the employer, irrespective of who provides the equipment, materials or other inputs used, unless this person has the degree of autonomy and of economic independence necessary to be considered an

lainsäädännön tai tuomioistuimen päätösten mukaan pitää itsenäisenä ammatinharjoittajana;

b) työsuhteessa olevia henkilöitä ei katsota tämän yleissopimuksen tarkoittamiksi kotityöntekijöiksi, jos he vain satunnaisesti tekevät työtä kotonaan tavanomaisen työpaikkansa sijasta;

c) käsite "työnantaja" tarkoittaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka teettää kotityötä liiketoimintansa mukaisesti joko suoraan tai välittäjän kautta, oli välittäjistä säädetty kansallisessa lainsäädännössä tai ei.

2 artikla

Tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin 1 artiklassa tarkoitettuihin kotityötä tekeviin henkilöihin.

3 artikla

Kuultuaan edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä ja mahdollisia kotityöntekijöitä edustavia ja kotityöntekijöiden työnantajia edustavia järjestöjä kunkin tämän yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion tulee hyväksyä, panna täytäntöön ja määräjain tarkistaa kotityötä koskeva kansallinen ohjelma, jonka tavoitteena on parantaa kotityöntekijöiden asemaa.

4 artikla

1. Kotityötä koskevan kansallisen ohjelman tulee edistää mahdollisuuksien mukaan kotityöntekijöiden ja muiden palkansaajien välistä yhdenvertaista kohtelua ottaen huomioon kotityön erityispiirteet ja tarvittaessa ehdot, joita sovelletaan yrityksessä suoritettavaan samaan tai samankaltaiseen työhön.

2. Yhdenvertaista kohtelua tulee edistää erityisesti, kun kyseessä on:

- a) kotityöntekijän oikeus oman valintansa mukaan perustaa järjestöjä tai liittyä niihin sekä osallistua sellaisten järjestöjen toimintaan,
- b) suojele syrjintää vastaan työhönotossa ja työssä,
- c) työturvallisuuteen ja -terveyteen liittyvä suojele,
- d) palkkaus,
- e) lakisääteisen sosiaaliturvan suoja,
- f) koulutukseen pääsy,
- g) työhön pääsemiseksi vaadittava vähimmäisikä, ja
- h) äitiyssuojele.

independent worker under national laws, regulations or court decisions;

(b) persons with employee status do not become homeworkers within the meaning of this Convention simply by occasionally performing their work as employees at home, rather than at their usual workplaces;

(c) the term "employer" means a person, natural or legal, who, either directly or through an intermediary, whether or not intermediaries are provided for in national legislation, gives out home work in pursuance of his or her business activity.

Article 2

This Convention applies to all persons carrying out home work within the meaning of Article 1.

Article 3

Each Member which has ratified this Convention shall adopt, implement and periodically review a national policy on home work aimed at improving the situation of homeworkers, in consultation with the most representative organizations of employers and workers and, where they exist, with organizations concerned with homeworkers and those of employers of homeworkers.

Article 4

1. The national policy on home work shall promote, as far as possible, equality of treatment between homeworkers and other wage earners, taking into account the special characteristics of home work and, where appropriate, conditions applicable to the same or a similar type of work carried out in an enterprise.

2. Equality of treatment shall be promoted, in particular, in relation to:

- a) the homeworkers' right to establish or join organizations of their own choosing and to participate in the activities of such organizations;
- (b) protection against discrimination in employment and occupation;
- (c) protection in the field of occupational safety and health;
- (d) remuneration;
- (e) statutory social security protection;
- (f) access to training;
- (g) minimum age for admission to employment or work; and
- (h) maternity protection.

5 artikla

Kotityötä koskeva kansallinen ohjelma tulee panna täytäntöön lainsäädännön, työehtosopimusten tai välitystuomion avulla tai jollakin muulla sopivalla tavalla kansallisen käytännön mukaisesti.

6 artikla

On ryhdyttävä tarpeellisiin toimiin, jotta työtilastot mahdollisessa määrin sisältävät kotityön.

7 artikla

Työturvallisuutta ja -terveyttä koskevan kansallisen lainsäädännön tulee koskea kotityötä ottaen huomioon sen erityispiirteet, ja säätää edellytykset, joiden mukaan tietyt työmuodot ja tiettyjen aineiden käyttö voidaan kieltää kotityössä turvallisuuden ja terveyden vuoksi.

8 artikla

Milloin välittäjien käyttö kotityössä on sallittua, tulee kansallisen käytännön mukaisesti lainsäädännöllä ja tuomioistuimen päätöksillä määrätä työnantajille ja välittäjille kullekin kuuluva vastuu.

9 artikla

1. Kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisen valvontajärjestelmän tulee taata kotityöhön sovellettavan lainsäädännön noudattaminen.

2. Tämän lainsäädännön rikkomusten varalta on säädettävä riittävät oikeuskeinot, mukaan luettuna tarvittaessa rangaistukset, ja niitä on tehokkaasti sovellettava.

10 artikla

Tämä yleissopimus ei vaikuta muissa kansainvälisissä työtä koskevissa sopimuksissa annettuihin edullisempiin kotityöntekijöihin sovellettaviin määräyksiin.

11 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

12 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pää-

Article 5

The national policy on home work shall be implemented by means of laws and regulations, collective agreements, arbitration awards or in any other appropriate manner consistent with national practice.

Article 6

Appropriate measures shall be taken so that labour statistics include, to the extent possible, home work.

Article 7

National laws and regulations on safety and health at work shall apply to home work, taking account of its special characteristics, and shall establish conditions under which certain types of work and the use of certain substances may be prohibited in home work for reasons of safety and health.

Article 8

Where the use of intermediaries in home work is permitted, the respective responsibilities of employers and intermediaries shall be determined by laws and regulations or by court decisions, in accordance with national practice.

Article 9

1. A system of inspection consistent with national law and practice shall ensure compliance with the laws and regulations applicable to home work.

2. Adequate remedies, including penalties where appropriate, in case of violation of these laws and regulations shall be provided for and effectively applied.

Article 10

This Convention does not affect more favourable provisions applicable to homeworkers under other international labour Conventions.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications

johtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifiointit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun sen ratifiointi on rekisteröity.

13 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, kun yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivästä.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyn ehdoin.

14 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

15 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in

accordance with the provisions of the preceding Articles.

16 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uusimisesta osittain tai kokonaan.

17 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrää, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen 13 artiklan ehdoista huolimatta jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

18 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Article 16

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

**SUOSITUS
(nro 184),**

joka koskee kotityötä

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi, jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 83. istuntokautensa 4. päivänä kesäkuuta 1996, ja

ottaa huomioon, että monia soveltamisalaltaan yleisiä, työoloja koskevia kansainvälisiä yleissopimuksia ja suosituksia sovelletaan kotityöntekijöihin, ja

toteaa, että kotityölle ominaisten erityisolojen vuoksi on toivottavaa, että näiden yleissopimusten ja suositusten soveltamista kotityöntekijöihin edistetään ja että niitä täydennetään määräyksillä, jotka ottavat huomioon kotityön erityispiirteet, ja

päätää hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien kotityötä, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä kohtana, ja

päätää, että nämä ehdotukset tulee laatia suosituksen muotoon täydentämään yleissopimusta kotityöstä 1996,

hyväksyy tänä kahdentenakymmenentenä päivänä kesäkuuta vuonna 1996 seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Kotityötä koskeva suositus, 1996.

**I. MÄÄRITELMÄT JA
SOVELTAMISALA**

1. Tässä suosituksessa:

a) käsitteellä "kotityö" tarkoitetaan työtä, jota kotityöntekijä suorittaa

(i) kotonaan tai muissa valitsemisissaan tiloissa, ei kuitenkaan työnantajan työpaikalla,

(ii) vastiketta vastaan,

(iii) jossa tuloksena on työnantajan yksilöimä tuote tai palvelu, riippumatta siitä kuka toimittaa käytettävät työvälineet, materiaalit

**RECOMMENDATION
No. 184**

concerning Home Work

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-third Session on 4 June 1996, and

Recalling that many international labour Conventions and Recommendations laying down standards of general application concerning working conditions are applicable to homeworkers, and

Noting that the particular conditions characterizing home work make it desirable to improve the application of those Conventions and Recommendations to homeworkers, and to supplement them by standards which take into account the special characteristics of home work, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to home work, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Home Work Convention, 1996;

adopts, this twentieth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-six, the following Recommendation, which may be cited as the Home Work Recommendation, 1996:

**I. DEFINITIONS AND SCOPE OF
APPLICATION**

1. For the purposes of this Recommendation:

(a) the term "home work" means work carried out by a person, to be referred to as a homeworker,

(i) in his or her home or in other premises of his or her choice, other than the workplace of the employer;

(ii) for remuneration;

(iii) which results in a product or service as specified by the employer, irrespective of who provides the equipment, materials or

tai muut panokset, kunhan tämä henkilö ei ole siinä määrin itsenäinen tai taloudellisesti riippumaton, että häntä voidaan kansallisen lainsäädännön tai tuomioistuimen päätösten mukaan pitää itsenäisenä ammatinharjoittajana,

b) työsuhteessa olevia henkilöitä ei katsota tämän suosituksen tarkoittamiksi kotityöntekijöiksi, jos he vain satunnaisesti tekevät työtä kotonaan tavanomaisen työpaikkansa sijasta,

c) käsite "työnantaja" tarkoittaa luonnollista tai oikeushenkilöä, joka teettää kotityötä liiketoimintansa mukaisesti joko suoraan tai välittäjän kautta, oli välittäjistä säädetty kansallisessa lainsäädännössä tai ei.

2. Tätä suositusta sovelletaan kaikkiin 1 kohdassa tarkoitettuihin kotityötä tekeviin henkilöihin.

II. YLEISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ

3. (1) Kunkin jäsenvaltion tulee kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti nimittää viranomainen tai viranomaiset sopimuksen 3 artiklassa tarkoitetun kotityötä koskevan kansallisen ohjelman laatimista ja toteuttamista varten.

(2) Kolmikantaisia työnantaja- tai työntekijäelimiä tai järjestöjä tulee mahdollisuuksien mukaan käyttää tämän kansallisen ohjelman laatimisessa ja toteuttamisessa.

(3) Kotityöntekijöiden asioita hoitavien järjestöjen tai kotityöntekijöiden työnantajien järjestöjen puuttuessa 1 alakohdassa tarkoitetun viranomaisen tai viranomaisten tulee tehdä sopivia järjestelyjä, jotta nämä työntekijät ja työnantajat voivat ilmaista mielipiteensä tästä kansallisesta ohjelmasta ja sen toteuttamiseksi käyttöön otetuista toimenpiteistä.

4. Kotityön laajuudesta ja ominaispiirteistä tulee kerätä yksityiskohtaiset ja ajan tasalla pidettävät tiedot, mukaan luettuna sukupuolen mukaan luokitellut tiedot, joiden tulee toimia kansallisen ohjelman ja sen toteuttamista varten käyttöön otettujen toimenpiteiden pohjana. Nämä tiedot tulee julkaista ja pitää julkisesti saatavilla.

5. (1) Kotityöntekijän tietoon tulee saattaa hänen työsuhteensa erityisehdot joko kirjallisesti tai jollakin muulla sopivalla ja kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti tavalla.

other inputs used, unless this person has the degree of autonomy and of economic independence necessary to be considered an independent worker under national laws, regulations or court decisions;

(b) persons with employee status do not become homeworkers within the meaning of this Recommendation simply by occasionally performing their work as employees at home, rather than at their usual workplaces;

(c) the term "employer" means a person, natural or legal, who, either directly or through an intermediary, whether or not intermediaries are provided for in national legislation, gives out home work in pursuance of his or her business activity.

2. This Recommendation applies to all persons carrying out home work within the meaning of Paragraph 1.

II. GENERAL PROVISIONS

3. (1) Each Member should, according to national law and practice, designate an authority or authorities entrusted with the formulation and implementation of the national policy on home work referred to in Article 3 of the Convention.

(2) As far as possible, use should be made of tripartite bodies or organizations of employers and workers in the formulation and implementation of this national policy.

(3) In the absence of organizations concerned with homeworkers or organizations of employers of homeworkers, the authority or authorities referred to in subparagraph (1) should make suitable arrangements to permit these workers and employers to express their opinions on this national policy and on the measures adopted to implement it.

4. Detailed information, including data classified according to sex, on the extent and characteristics of home work should be compiled and kept up to date to serve as a basis for the national policy on home work and for the measures adopted to implement it. This information should be published and made publicly available.

5. (1) A homeworker should be kept informed of his or her specific conditions of employment in writing or in any other appropriate manner consistent with national law and practice.

(2) Näihin tietoihin tulee erityisesti sisältyä:

- a) työnantajan ja mahdollisen välittäjän nimet ja osoitteet,
- b) palkka-asteikko tai palkan suuruus sekä laskentamenetelmä, ja
- c) tehtävän työn laatu.

III. KOTITYÖN VALVONTA

6. Kansallisella tasolla ja, milloin tarkoituksenmukaista, alueellisella, alakohtaisella ja paikallistasolla toimivan asianomaisen viranomaisen tulee järjestää kotityöntekijöiden työnantajien ja näiden työnantajien käyttämien kaikkien välittäjien rekisteröinti. Tätä tarkoitusta varten kyseisen viranomaisen tulee eritellä tiedot, jotka työnantajien tulee luovuttaa viranomaisen käyttöön tai pitää viranomaisen käytettävissä.

7. (1) Työnantajilla tulee olla velvollisuus ilmoittaa asianomaiselle viranomaiselle teettäessään kotityötä ensimmäistä kertaa.

(2) Työnantajien tulee rekisteröidä sukupuolen mukaan luokiteltuna kaikki kotityöntekijät, joille he antavat työtä.

(3) Työnantajien tulee myös pitää kotityöntekijöille osoitetusta työstä rekisteriä, johon sisältyy:

- a) käytetty aika,
- b) palkan suuruus,
- c) kotityöntekijälle työstä aiheutuneiden kulujen ja hänelle niistä maksettujen korvausten määrä,
- d) kaikki kansallisen lainsäädännön mukaisesti tehdyt vähennykset,
- e) erääntynyt bruttopalkka ja maksettu nettopalkka sekä maksupäivä.

(4) Kopio 3 alakohdassa tarkoitettusta rekisteristä tulee antaa kotityöntekijälle.

8. Työsuojelutarkastajille tai muille viranhaltijoille, joille on annettu tehtäväksi kotityötä koskevien määräysten toimeenpanto, tulee antaa lupa päästä niihin kodin osiin tai muihin yksityisiin tiloihin, joissa työ suoritetaan, milloin se kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaan ei riko yksityisyyden suojaa.

9. Tapauksissa, joissa kotityötä koskevaa lainsäädäntöä rikotaan törkeästi tai toistuvasti, tulee ryhtyä tarpeellisiin kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisiin toimenpiteisiin mukaan luettuna mahdollisen kotityön teettämisen kieltäminen.

(2) This information should include, in particular:

- (a) the name and address of the employer and the intermediary, if any;
- (b) the scale or rate of remuneration and the methods of calculation; and
- (c) the type of work to be performed.

III. SUPERVISION OF HOMEWORK

6. The competent authority at the national level and, where appropriate, at the regional, sectoral or local levels, should provide for registration of employers of homeworkers and of any intermediaries used by such employers. For this purpose, such authority should specify the information employers should submit or keep at the authority's disposal.

7. (1) Employers should be required to notify the competent authority when they give out home work for the first time.

(2) Employers should keep a register of all homeworkers, classified according to sex, to whom they give work.

(3) Employers should also keep a record of work assigned to a homeworker which shows:

- (a) the time allocated;
- (b) the rate of remuneration;
- (c) costs incurred, if any, by the homeworker and the amount reimbursed in respect of them;
- (d) any deductions made in accordance with national laws and regulations; and
- (e) the gross remuneration due and the net remuneration paid, together with the date of payment.

(4) A copy of the record referred to in subparagraph (3) should be provided to the homeworker.

8. In so far as it is compatible with national law and practice concerning respect for privacy, labour inspectors or other officials entrusted with enforcing provisions applicable to home work should be allowed to enter the parts of the home or other private premises in which the work is carried out.

9. In cases of serious or repeated violations of the laws and regulations applicable to home work, appropriate measures should be taken, including the possible prohibition of giving out home work, in accordance with national law and practice.

IV. VÄHIMMÄISIKÄ

10. Työsuhteeseen tai työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskevien kansallisten lakien ja säädösten tulee koskea kotityötä.

V. JÄRJESTÄYTYMISOIKEUS JA KOLLEKTIIVINEN NEUVOTTELUOIKEUS

11. Lainsäädännölliset tai hallinnolliset rajoitukset tai muut esteet, jotka kohdistuvat siihen, että:

a) kotityöntekijät käyttävät oikeuttaan perustaa omia järjestöjään tai liittyä työntekijöiden järjestöihin valintansa mukaan ja osallistua näiden järjestöjen toimintaan, ja

b) kotityöntekijöiden järjestöt käyttävät oikeuttaan liittyä ammattiliittoihin tai ammattiliittojen keskusjärjestöihin, tulee tunnistaa ja poistaa.

12. On ryhdyttävä toimiin, joilla edistetään työehtosopimusneuvottelujen käyttöä kotityöntekijöiden työehtojen ja -olojen määräämisessä.

VI. PALKKAUS

13. Kotityöstä maksettavien vähimmäispalkkojen suuruudesta tulee sopia kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti.

14. (1) Kotityöntekijän palkan suuruus tulee määrätä mieluiten työehtosopimusneuvotteluissa, tai niiden puuttuessa:

a) asianomaisen viranomaisen päätöksillä, kuultuaan edustavimpia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä sekä kotityöntekijöitä edustavia ja kotityöntekijöiden työnantajia edustavia järjestöjä, tai jos jälkimmäisiä järjestöjä ei ole olemassa, kotityöntekijöiden ja kotityöntekijöiden työnantajien edustajia, tai

b) muulla asianmukaisella palkkojen määrittämismenettelyllä kansallisella, alakohtaisella tai paikallisella tasolla.

(2) Mikäli palkkojen suuruudesta ei pääteillä jollakin yllämainitulla 1 alakohdan tavalla, niistä tulee sopia kotityöntekijän ja työnantajan välillä.

15. Urakkatyössä kotityöntekijän palkan suuruuden tulee olla vertailukelpoinen työnantajan yrityksessä työskentelevän työnteki-

IV. MINIMUM AGE

10. National laws and regulations concerning minimum age for admission to employment or work should apply to home work.

V. THE RIGHTS TO ORGANIZE AND TO BARGAIN COLLECTIVELY

11. Legislative or administrative restrictions or other obstacles to:

(a) the exercise of the right of homeworkers to establish their own organizations or to join the workers' organizations of their choice and to participate in the activities of such organizations; and

(b) the exercise of the right of organizations of homeworkers to join trade union federations or confederations, should be identified and eliminated.

12. Measures should be taken to encourage collective bargaining as a means of determining the terms and conditions of work of homeworkers.

VI. REMUNERATION

13. Minimum rates of wages should be fixed for home work, in accordance with national law and practice.

14. (1) Rates of remuneration of homeworkers should be fixed preferably by collective bargaining, or in its absence, by:

(a) decisions of the competent authority, after consulting the most representative organizations of employers and of workers as well as organizations concerned with homeworkers and those of employers of homeworkers, or where the latter organizations do not exist, representatives of homeworkers and of employers of homeworkers; or

(b) other appropriate wage-fixing machinery at the national, sectoral or local levels.

(2) Where rates of remuneration are not fixed by one of the means in subparagraph (1) above, they should be fixed by agreement between the homeworker and the employer.

15. For specified work paid by the piece, the rate of remuneration of a homeworker should be comparable to that received by a

jän tai, jos sellaista työntekijää ei ole, toisessa yrityksessä kyseisellä alalla ja alueella työskentelevän työntekijän saamaan palkkaan.

16. Kotityöntekijöiden tulee saada korvausta:

a) heidän työstään aiheutuneista kuluista, kuten energian ja veden käytöstä, tietoliikenteestä ja koneiden ja laitteiden ylläpidosta aiheutuneista kuluista; ja

b) ajasta, joka kuluu koneiden ja laitteiden ylläpitoon, työkalujen vaihtamiseen, lajitteluun, purkamiseen ja pakkaamiseen, ja muuhun vastaavaan toimintaan.

17. (1) Palkkaturvaa koskevan kansallisen lainsäädännön tulee koskea kotityöntekijöitä.

(2) Kansallisen lainsäädännön tulee taata, että vähennyksille määritetään ennalta vakiinnutetut perusteet, ja näiden tulee suojella kotityöntekijöitä epäoikeutetuilta vähennyksiltä virheellisestä työstä tai vahingoittuneesta materiaalista.

(3) Kotityöntekijöille tulee maksaa joko jokaisen valmiin työtehtävän luovuttamisen yhteydessä tai säännöllisin väliajoin, jotka eivät ole kuukautta pidempiä.

18. Mikäli käytetään välittäjää, tulee välittäjä ja työnantaja saattaa yhteisvastuullisiksi kotityöntekijöille maksettavasta palkanmaksusta kansallisen lain ja käytännön mukaan.

worker in the enterprise of the employer, or if there is no such worker, in another enterprise in the branch of activity and region concerned.

16. Homeworkers should receive compensation for:

(a) costs incurred in connection with their work, such as those relating to the use of energy and water, communications and maintenance of machinery and equipment; and

(b) time spent in maintaining machinery and equipment, changing tools, sorting, unpacking and packing, and other such operations.

17. (1) National laws and regulations concerning the protection of wages should apply to homeworkers.

(2) National laws and regulations should ensure that pre-established criteria are set for deductions and should protect homeworkers against unjustified deductions for defective work or spoiled materials.

(3) Homeworkers should be paid either on delivery of each completed work assignment or at regular intervals of not more than one month.

18. Where an intermediary is used, the intermediary and the employer should be made jointly and severally liable for payment of the remuneration due to homeworkers, in accordance with national law and practice.

VII. TYÖTURVALLISUUS JA -TERVEYS

19. Asianomaisen viranomaisen tulee varmistaa niiden turvallisuus- ja terveyssäädöksiä ja varokeinoja koskevien ohjeiden levittäminen, joita työnantajien ja kotityöntekijöiden tulee noudattaa. Milloin mahdollista, nämä ohjeet tulee kääntää kotityöntekijöiden ymmärtämille kielille.

20. Työnantajilla tulee olla velvollisuus:

a) tiedottaa kotityöntekijöille kaikista heille annettaviin töihin liittyvistä vaaroista, jotka ovat tai joiden pitäisi olla työnantajan tiedossa, ja toimenpiteistä niiden varalta, sekä järjestää heille mahdollisuuksien mukaan tarpeellinen koulutus,

b) varmistaa, että kotityöntekijöille hankitut koneet, työvälineet ja muut laitteet on varustettu asianmukaisin suojalaittein, ja ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin var-

VII. OCCUPATIONAL SAFETY AND HEALTH

19. The competent authority should ensure the dissemination of guidelines concerning the safety and health regulations and precautions that employers and homeworkers are to observe. Where practicable, these guidelines should be translated into languages understood by homeworkers.

20. Employers should be required to:

(a) inform homeworkers of any hazards that are known or ought to be known to the employer associated with the work given to them and of the precautions to be taken, and provide them, where appropriate, with the necessary training;

(b) ensure that machinery, tools or other equipment provided to homeworkers are equipped with appropriate safety devices and take reasonable steps to ensure that they are

mistaakseen, että ne ovat oikein kunnossapidettyjä, ja

c) antaa kotityöntekijöille maksutta kaikki tarpeelliset henkilökohtaiset suojalaitteet.

21. Kotityöntekijöillä tulee olla velvollisuus:

a) noudattaa säädettyjä turvallisuuteen ja terveyteen liittyviä toimenpiteitä,

b) pitää aiheellista huolta omasta turvallisuudestaan ja terveydestään ja niiden henkilöiden turvallisuudesta ja terveydestä, joihin heidän toimintansa tai laiminlyöntinsä työssä saattaa vaikuttaa, mukaan luettuna heidän käyttöönsä annettujen materiaalien, koneiden, työvälineiden ja muiden laitteiden oikea käyttö.

22. (1) Kotityöntekijää, joka kieltäytyy suorittamasta työtä, jonka hän voi kohtuullisen oikeutetusti uskoa edustavan uhkaavaa ja vakavaa vaaraa hänen turvallisuudelleen tai terveydelleen, tulee suojata aiheettomilta seuraamuksilta kansallisten olosuhteiden ja käytännön mukaisella tavalla. Kotityöntekijän tulee ilmoittaa tilanteesta työnantajalle viipymättä.

(2) Kotityöntekijän, hänen perheensä tai väestön turvallisuutta tai terveyttä uhkaavan ja vakavan vaaran sattuessa, siten kuin työsuojelutarkastaja tai muu yleisestä turvallisuudesta vastaava viranomainen on määrittänyt, kotityönteon jatkaminen tulee kieltää, kunnes asianmukaiset toimenpiteet on tehty tilanteen korjaamiseksi.

VIII. TYÖAIKA, LEPOJAKSOT JA LOMA

23. Työtehtävän valmistumiseksi asetetun määräajan ei tule viedä työntekijältä mahdollisuutta päivittäiseen ja viikoittaiseen lepoon, joka on verrattavissa muiden työntekijöiden saamaan lepoon.

24. Kansallisen lainsäädännön tulee luoda ehdot, joiden mukaisesti kotityöntekijöillä tulee olla oikeus palkallisiin yleisiin juhlapäiviin, palkallisiin vuosilomiin ja palkallisiin sairaslomiin muiden työntekijöiden tavoin.

IX. SOSIAALITURVA JA ÄITIYSSUOJELU

25. Kotityöntekijöillä tulee olla oikeus sosiaaliturvaan. Tämä voidaan järjestää:

properly maintained; and

(c) provide homeworkers free of charge with any necessary personal protective equipment.

21. Homeworkers should be required to:

(a) comply with prescribed safety and health measures;

(b) take reasonable care for their own safety and health and that of other persons who may be affected by their acts or omissions at work, including the proper use of materials, machinery, tools and other equipment placed at their disposal.

22. (1) A homeworker who refuses to carry out work which he or she has reasonable justification to believe presents an imminent and serious danger to his or her safety or health should be protected from undue consequences in a manner consistent with national conditions and practice. The homeworker should report the situation to the employer without delay.

(2) In the event of an imminent and serious danger to the safety or health of a homeworker, his or her family or the public, as determined by a labour inspector or other public safety official, the continuation of home work should be prohibited until appropriate measures have been taken to remedy the situation.

VIII. HOURS OF WORK, REST PERIODS AND LEAVE

23. A deadline to complete a work assignment should not deprive a homeworker of the possibility to have daily and weekly rest comparable to that enjoyed by other workers.

24. National laws and regulations should establish the conditions under which homeworkers should be entitled to benefit, as other workers, from paid public holidays, annual holidays with pay and paid sick leave.

IX. SOCIAL SECURITY AND MATERNITY PROTECTION

25. Homeworkers should benefit from social security protection. This could be done by:

a) laajentamalla olemassa olevat sosiaaliturvamääräykset koskemaan kotityöntekijöitä;

b) muuttamalla sosiaaliturvaohjelmia kotityöntekijöitä koskeviksi; tai

c) kehittämällä erityisiä ohjelmia tai rahastoja kotityöntekijöitä varten.

26. Äitiyssuojelua koskevaa kansallista lainsäädäntöä tulee soveltaa kotityöntekijöihin.

X. SUOJA TYÖSUHTEEN PÄÄTTÄMISESSÄ

27. Kotityöntekijöillä tulee olla oikeus samaan suojaan kuin muilla työntekijöillä työsuhteen päättämisessä.

XI. RIITOJEN RATKAISEMINEN

28. Asianomaisen viranomaisen tulee varmistaa, että kotityöntekijän ja työnantajan tai työnantajan käyttämän välittäjän väliseen riitaan on olemassa sovittelujärjestelmä.

XII. KOTITYÖTÄ KOSKEVAT OHJELMAT

29. (1) Jokaisen jäsenvaltion tulee yhteistyössä työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa edistää ja tukea ohjelmia, jotka:

a) tiedottavat kotityöntekijöille heidän oikeuksistaan ja heille tarjolla olevista avun muodoista,

b) lisäävät työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen, yksityisten järjestöjen ja muun väestön tietoisuutta kotityötä koskevissa asioissa,

c) edistävät kotityöntekijöiden järjestöjen toimintaa niiden itse valitsemissaan järjestöissä mukaan luettuna osuuskunnat,

d) järjestävät koulutusta kotityöntekijöiden taitojen (mukaan luettuna ei-perinteiset taidot, johtajuus- ja neuvottelutaidot), tuottavuuden, työllisyysmahdollisuuksien ja tulonhankintakyvyn kehittämiseksi,

e) järjestävät koulutusta, joka järjestetään mahdollisimman lähellä työntekijöiden koteja ja johon ei ole tarpeettomia muodollisia pätevyysvaatimuksia,

f) parantavat kotityöntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä muun muassa edistämällä

(a) extending existing social security provisions to homeworkers;

(b) adapting social security schemes to cover homeworkers; or

(c) developing special schemes or funds for homeworkers.

26. National laws and regulations in the field of maternity protection should apply to homeworkers.

X. PROTECTION IN CASE OF TERMINATION OF EMPLOYMENT

27. Homeworkers should benefit from the same protection as that provided to other workers with respect to termination of employment.

XI. RESOLUTION OF DISPUTES

28. The competent authority should ensure that there are mechanisms for the resolution of disputes between a homeworker and an employer or any intermediary used by the employer.

XII. PROGRAMMES RELATED TO HOME WORK

29. (1) Each Member should, in cooperation with organizations of employers and workers, promote and support programmes which:

(a) inform homeworkers of their rights and the kinds of assistance available to them;

(b) raise awareness of home-work-related issues among employers' and workers' organizations, non-governmental organizations and the public at large;

(c) facilitate the organization of homeworkers in organizations of their own choosing, including cooperatives;

(d) provide training to improve homeworkers' skills (including non-traditional skills, leadership and negotiating skills), productivity, employment opportunities and income-earning capacity

(e) provide training which is carried out as close as practicable to the workers' homes and does not require unnecessary formal qualifications;

(f) improve homeworkers' safety and health such as by facilitating their access to

sitä, että heidän käytettävissään olevat laitteet, työkalut, raaka-aineet ja muut tarpeelliset tarvikkeet ovat turvallisia ja korkealaatuisia,

g) edistävät kotityöntekijöille tarkoitettujen keskustusten ja verkostojen luomista, jotka tarjoavat heille informaatiota ja palveluja ja vähentävät heidän eristyneisyyttään;

h) auttavat luotonsaannissa, asumistason parantamisessa ja lastenhoidon järjestämisessä; ja

i) edistävät sitä, että kotityö tunnustetaan ansioksi luettavaksi työkokemukseksi.

(2) On varmistettava, että maaseudulla asuvat kotityöntekijät voivat osallistua näihin ohjelmiin.

(3) On hyväksyttävä erityisiä ohjelmia, jotta lapsityövoiman käyttö kotityössä voidaan poistaa.

XIII. TIEDONSAANTI

30. Tieto, joka koskee kotityöntekijöiden oikeuksia ja suojelua ja työnantajien velvollisuuksia kotityöntekijöitä kohtaan, sekä 29 kohdassa tarkoitetut ohjelmat tulee mahdollisuuksien mukaan olla saatavilla kotityöntekijöiden ymmärtämällä kielillä.

equipment, tools, raw materials and other essential materials that are safe and of good quality;

(g) facilitate the creation of centres and networks for homeworkers in order to provide them with information and services and reduce their isolation;

(h) facilitate access to credit, improved housing and child care; and

(i) promote recognition of home work as valid work experience.

(2) Access to these programmes should be ensured to rural homeworkers.

(3) Specific programmes should be adopted to eliminate child labour in home work.

XIII. ACCESS TO INFORMATION

30. Where practicable, information concerning the rights and protection of homeworkers and the obligations of employers towards homeworkers, as well as the programmes referred to in Paragraph 29, should be provided in languages understood by homeworkers.

N:o 19

(Suomen säädöskokoelman n:o 303/2000)

Asetus

merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Työministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kansainvälisessä työkonferenssissa 22 päivänä lokakuuta 1996 hyväksytty merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 11 päivänä marraskuuta 1998 ja tasavallan presidentti ratifioinut 5 päivänä helmikuuta 1999 ja jonka ratifioinnin Kan-

sainvälisen työtoimiston pääjohtaja on 24 päivänä helmikuuta 1999 rekisteröinyt, tulee Suomen osalta voimaan 22 päivänä huhtikuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä huhtikuuta 2000.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Sinikka Mönkäre*

*(Suomennos)**(Liite 1)***YLEISSOPIMUS****(nro 178),****joka koskee merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 84. istuntokautensa 8. päivänä lokakuuta 1996,

toteaa merenkulkualan luonteen muuttumisen ja tämän seurauksena merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteissa vuoden 1926 merimiesten ammattientarkastuksia koskevan suosituksen hyväksymisen jälkeen tapahtuneet muutokset, ja

ottaa huomioon yleissopimuksen ja suosituksen, jotka koskevat ammattien tarkastuksia, 1947; suosituksen, joka koskee ammattientarkastusta kaivos- ja kuljetusyrityksissä 1947; ja yleissopimuksen, joka koskee kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa, 1976, ja

ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, 1982, voimaantulon 16. marraskuuta 1994, ja

päätää hyväksyä eräät merimiestarkastuksen yleisiä periaatteita koskevaan suositukseen, 1926, tehtäviä muutoksia koskevat ehdotukset, jotka ovat ensimmäisenä kohtana istunnon esityslistalla, ja

päätää, että nämä ehdotukset tulee laatia kansainvälisen, vain liputusmaissa sovelletavan yleissopimuksen muotoon;

hyväksyy tänä 22 päivänä lokakuuta vuonna 1996 seuraavan yleissopimuksen, josta voidaan käyttää nimitystä Merenkulkijoiden ammattientarkastuksia koskeva yleissopimus, 1996:

OSA I. SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT**1 artikla**

1. Ellei tässä artiklassa toisin määrätä, tätä sopimusta sovelletaan kaikkiin yksityisissä

CONVENTION**(No. 178)****concerning the Inspection of Seafarers' Working and Living Conditions**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Eighty-fourth Session on 8 October 1996, and

Noting the changes in the nature of the shipping industry and, as a consequence thereof, the changes in seafarers' working and living conditions since the Labour Inspection (Seamen) Recommendation, 1926, was adopted, and

Recalling the provisions of the Labour Inspection Convention and Recommendation, 1947, the Labour Inspection (Mining and Transport) Recommendation, 1947, and the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976, and

Recalling the entry into force of the United Nations Convention on the Law of the Sea, 1982, on 16 November 1994, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Labour Inspection (Seamen) Recommendation, 1926, which is the first item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention for flag State implementation only;

adopts, this twenty-second day of October of the year one thousand nine hundred and ninety-six, the following Convention, which may be cited as the Labour Inspection (Seafarers) Convention, 1996:

PART I. SCOPE AND DEFINITIONS**Article I**

1. Except as otherwise provided in this Article, this Convention applies to every

tai julkisessa omistuksessa oleviin merenkulkuun käytettäviin aluksiin, jotka on rekisteröity sellaisessa jäsenvaltiossa, jossa yleissopimus on voimassa, ja joita käytetään kaupalliseen lastin tai matkustajien kuljettamiseen tai muuhun kaupalliseen tarkoitukseen. Tässä yleissopimuksessa alus, joka on kahden jäsenvaltion rekisterissä, katsotaan rekisteröidyksi siinä jäsenvaltiossa, jonka lipun alla se purjehtii.

2. Tässä yleissopimuksessa merenkulkuun käytettäviksi aluksiksi katsotaan kansallisen lainsäädännön mukaan merenkulkuun käytettäviksi aluksiksi määritellyt alukset.

3. Yleissopimusta sovelletaan merihinaajiin.

4. Yleissopimusta ei sovelleta aluksiin, joiden bruttovetoisuus on alle 500, eikä esimerkiksi öljynporauslauttoihin ja porausasemiin silloin kun niitä ei käytetä merenkulkuun. Päätöksen siitä, mitkä alukset luetaan tämän kohdan piiriin, tekee koordinoiva viranomaisen neuvoteltuaan laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustavimpien järjestöjen kanssa.

5. Tämän yleissopimuksen määräykset koskevat ammattimaisia merikalastusaluksia siinä määrin kuin koordinoiva viranomaisen katsoo mahdolliseksi kalastusalusten omistajien ja kalastajien edustavien järjestöjen kanssa neuvoteltuaan.

6. Mikäli on epäselvää, voidaanko joidenkin alusten katsoa harjoittavan kauppamerenkulkua tai ammattimaista merikalastusta tämän yleissopimuksen tarkoittamassa merkityksessä, asian ratkaisee koordinoiva viranomaisen neuvoteltuaan ensin asianomaisten laivanvarustajia, merenkulkijoita ja kalastajia edustavien järjestöjen kanssa.

7. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan:

a) "koordinoivalla viranomaisella" ministriä, valtion virastoa tai muuta viranomaista, jolla on oikeus antaa ja valvoa säännöksiä, määräyksiä tai muita ohjeita, joilla on sitova vaikutus tarkastettaessa merenkulkijoiden työ- ja asuinoloja jäsenvaltiossa rekisteröidyssä aluksessa;

b) "tarkastajalla" valtion virkamiestä tai muuta julkisen viran haltijaa, joka on vastuussa merenkulkijoiden työ- ja elinolojen tai niiden osan tarkastuksesta, sekä henkilöä, jolla on koordinoivan viranomaisen 2 artiklan 3 kohdan nojalla valtuuttaman laitoksen

seagoing ship, whether publicly or privately owned, which is registered in the territory of a Member for which the Convention is in force and is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade or is employed for any other commercial purpose. For the purpose of this Convention, a ship that is on the register of two Members is deemed to be registered in the territory of the Member whose flag it flies.

2. National laws or regulations shall determine which ships are to be regarded as seagoing ships for the purpose of this Convention.

3. This Convention applies to seagoing tugs.

4. This Convention does not apply to vessels less than 500 gross tonnage and, when not engaged in navigation, vessels such as oil rigs and drilling platforms. The decision as to which vessels are covered by this paragraph shall be taken by the central coordinating authority in consultation with the most representative organizations of shipowners and seafarers.

5. To the extent the central coordinating authority deems it practicable, after consulting the representative organizations of fishing vessel owners and fishermen, the provisions of this Convention shall apply to commercial maritime fishing vessels.

6. In the event of any doubt as to whether or not any ships are to be regarded as engaged in commercial maritime operations or commercial maritime fishing for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the central coordinating authority after consulting the organizations of shipowners, seafarers and fishermen concerned.

7. For the purpose of this Convention:

a) the term "central coordinating authority" means ministers, government departments or other public authorities having power to issue and supervise the implementation of regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of inspection of seafarers' working and living conditions in relation to any ship registered in the territory of the Member;

b) the term "inspector" means any civil servant or other public official with responsibility for inspecting any aspect of seafarers' working and living conditions, as well as any other person holding proper credentials performing an inspection for an institu-

tai järjestön antama valtakirja tarkastusten suorittamiseen;

c) "säännökset ja määräykset" lakien ja asetusten lisäksi välitystuomioita ja työehtosopimuksia, jotka ovat oikeudellisesti velvoittavia;

d) "merenkulkijat" henkilöiksi, jotka työskentelevät jossakin tehtävässä sellaisella merenkulkuun käytettävälle aluksella, johon yleissopimusta sovelletaan. Mikäli on epäselvää, voidaanankin jokin työntekijäryhmä tämän yleissopimuksen puitteissa katsoa kuuluvaksi merenkulkijoihin, asian ratkaisee koordinoiva viranomainen neuvoteltuaan ensin laivanvarustajien ja merenkulkijoiden asianomaisten järjestöjen kanssa.

e) "merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteilla" olosuhteita ja ehtoja, jotka liittyvät aluksella olevien asuin- ja työtilojen huoltoon ja siisteyteen, vähimmäisikään, työehtosopimukseen, ruokaan ja ruokahuoltoon, miehistön majoitukseen, työhönnottoon, miehitykseen, pätevyysvaatimuksiin, työaikaan, lääkärintarkastuksiin, työtapaturmien ehkäisyyn, terveydenhoitoon, sairaus- ja tapaturma-avustukseen, sosiaaliturvaan ja siihen liittyviin asioihin, kotiinpalauttamiseen, kansallisen lainsäädännön alaisiin työsuhteen ehtoihin, sekä yhdistymisvapauteen niin kuin se on määriteltä vuodel 1948 Kansainvälisen työjärjestön sopimuksessa, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua.

OSA II. TARKASTUKSEN JÄRJESTÄMINEN

2 artikla

1. Jokainen jäsenvaltio, jota yleissopimus sitoo, ylläpitää merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastusjärjestelmää.

2. Koordinoiva viranomainen koordinoi merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteita osittain tai kokonaan koskevia tarkastuksia ja määrittelee niissä noudatettavat periaatteet.

3. Koordinoiva viranomainen on kaikissa tapauksissa vastuussa merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastamisesta. Se voi valtuuttaa päteväksi ja riippumattomaksi katsomiaan julkisia laitoksia tai muita järjestöjä

tion or organization authorized by the central coordinating authority in accordance with Article 2, paragraph 3;

c) the term "legal provisions" includes, in addition to laws and regulations, arbitration awards and collective agreements upon which the force of law is conferred;

d) the term "seafarers" means persons who are employed in any capacity on board a seagoing ship to which the Convention applies. In the event of any doubt as to whether any categories of persons are to be regarded as seafarers for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the central coordinating authority after consulting the organizations of shipowners and seafarers concerned;

e) the term "seafarers' working and living conditions" means the conditions such as those relating to the standards of maintenance and cleanliness of shipboard living and working areas, minimum age, articles of agreement, food and catering, crew accommodation, recruitment, manning, qualifications, hours of work, medical examinations, prevention of occupational accidents, medical care, sickness and injury benefits, social welfare and related matters, repatriation, terms and conditions of employment which are subject to national laws and regulations, and freedom of association as defined in the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, of the International Labour Organization.

PART II. ORGANIZATION OF INSPECTION

Article 2

1. Each Member for which the Convention is in force shall maintain a system of inspection of seafarers' working and living conditions.

2. The central coordinating authority shall coordinate inspections wholly or partly concerned with seafarers' working and living conditions and shall establish principles to be observed.

3. The central coordinating authority shall in all cases be responsible for the inspection of seafarers' working and living conditions. It may authorize public institutions or other organizations it recognizes as competent and

suorittamaan puolestaan merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia. Näistä laitoksista ja järjestöistä koordinoivan viranomaisen on ylläpidettävä luetteloa, jonka on oltava yleisön saatavilla.

3 artikla

1. Jokainen jäsenvaltio huolehtii, että kaikki sen alueella rekisteröidyt alukset tarkastetaan vähintään kolmen vuoden määräajoin ja mikäli mahdollista yhden vuoden välein sen varmistamiseksi, että merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteet aluksella noudattavat kansallista lainsäädäntöä.

2. Jos jäsenvaltiolle tehdään valitus tai esitetään näyttöä siitä, ettei sen alueella rekisteröity alus ole kansallisen lainsäädännön mukainen merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden osalta, jäsenvaltion on ryhdyttävä tarkastustoimenpiteisiin mahdollisimman nopeasti.

3. Kun aluksella on tehty huomattavia rakenteellisia tai majoitusjärjestelyjä koskevia muutoksia, alus on tarkastettava viimeistään kolmen kuukauden kuluttua muutosten tekemisestä.

4 artikla

Jokainen jäsenvaltio nimittää tehtävien hoitamiseen pätevät tarkastajat ja huolehtii siitä, että tarkastajia on riittävä määrä tämän yleissopimuksen vaatimusten täyttämiseksi.

5 artikla

1. Tarkastajien asema ja palvelusehdot takaavat riippumattomuuden hallituksen vaihdoksista ja asiattomista ulkopuolisista vaikutteista.

2. Asianmukaisen valtakirjan saaneilla tarkastajilla on valtuudet:

a) nousta jäsenvaltion alueella rekisteröityyn alukseen ja päästä tarkastuksen kannalta tarpeellisiin tiloihin;

b) suorittaa tarpeelliseksi katsomiaan tutkimuksia, kokeita tai tiedusteluja selvittääkseen, että säännöksiä ja määräyksiä noudetaan tarkasti;

c) vaatia, että puutteet korjataan; ja

d) silloin, kun on aihetta uskoa, että puute aiheuttaa huomattavaa vaaraa merenkulkijoi-

independent to carry out inspections of seafarers' working and living conditions on its behalf. It shall maintain and make publicly available a list of such institutions or organizations.

Article 3

1. Each Member shall ensure that all ships registered in its territory are inspected at intervals not exceeding three years and, when practicable, annually, to verify that the seafarers' working and living conditions on board conform to national laws and regulations.

2. If a Member receives a complaint or obtains evidence that a ship registered in its territory does not conform to national laws and regulations in respect of seafarers' working and living conditions, the Member shall take measures to inspect the ship as soon as practicable.

3. In cases of substantial changes in construction or accommodation arrangements, the ship shall be inspected within three months of such changes.

Article 4

Each Member shall appoint inspectors qualified for the performance of their duties and shall take the necessary steps to satisfy itself that inspectors are available in sufficient number to meet the requirements of this Convention.

Article 5

1. Inspectors shall have the status and conditions of service to ensure that they are independent of changes of government and of improper external influences.

2. Inspectors provided with proper credentials shall be empowered:

a) to board a ship registered in the territory of the Member and to enter premises as necessary for inspection;

b) to carry out any examination, test or inquiry which they may consider necessary in order to satisfy themselves that the legal provisions are being strictly observed;

c) to require that deficiencies are remedied; and

d) where they have grounds to believe that a deficiency constitutes a significant danger

den terveydelle ja työturvallisuudelle, kieltää aluksen lähtö satamasta ennen kuin välttämättömät toimenpiteet on suoritettu, kuitenkin sillä edellytyksellä että alusta ei kohtuuttomasti viivytetä eikä pidätetä; kiellosta on oikeus valittaa oikeus- tai hallintoviranomaisille.

6 artikla

1. Kun suoritetaan tarkastus tai ryhdytään tämän yleissopimuksen edellyttämiin toimenpiteisiin, pyritään kaikin kohtuullisin keinoin välttämään aluksen kohtuuton pidättäminen tai viivyttäminen.

2. Jos alusta on kohtuuttomasti pidätetty tai viivytetty, laivanvarustaja tai laivanisäntä on oikeutettu korvauksiin kärsimistään menetyksistä tai vahingoista. Todistustaakka väitteestä, että pidättäminen tai viivyttäminen on ollut kohtuutonta, on laivanvarustajalla tai laivanisännällä.

OSA III. RANGAISTUKSET

7 artikla

1. Kansallisessa lainsäädännössä määrätään riittävät rangaistukset tarkastajien toimivaltaan kuuluvien säännösten ja määräysten rikkomisesta ja tarkastajan työn estämisestä, ja rangaistukset pannaan tehokkaasti täytäntöön.

2. Tarkastajat voivat harkintansa mukaan antaa varoituksia ja neuvoja sen sijaan, että he ryhtyvät oikeudellisiin toimenpiteisiin tai suosittelevat niihin ryhtymistä.

OSA IV. KERTOMUKSET

8 artikla

1. Koordinoiva viranomainen pitää kirjaa merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksista.

2. Koordinoiva viranomainen julkaisee tarkastustoiminnasta vuosittain kertomuksen, johon sisältyy luettelo tarkastuksia tekemään valtuutetuista laitoksista ja järjestöistä. Vuosittainen kertomus on julkaistava kohtuullisen ajan kuluttua käsiteltävänä olevan vuoden päättymisestä, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa.

to seafarers' health and safety, to prohibit, subject to any right of appeal to a judicial or administrative authority, a ship from leaving port until necessary measures are taken, the ship not being unreasonably detained or delayed.

Article 6

1. When an inspection is conducted or when measures are taken under this Convention, all reasonable efforts shall be made to avoid a ship being unreasonably detained or delayed.

2. If a ship is unreasonably detained or delayed, the shipowner or operator of the ship shall be entitled to compensation for any loss or damage suffered. In any instance of alleged unreasonable detention or delay, the burden of proof shall lie with the shipowner or operator of the ship.

PART III. PENALTIES

Article 7

1. Adequate penalties for violations of the legal provisions enforceable by inspectors and for obstructing inspectors in the performance of their duties shall be provided for by national laws or regulations and shall be effectively enforced.

2. Inspectors shall have the discretion to give warnings and advice instead of instituting or recommending proceedings.

PART IV. REPORTS

Article 8

1. The central coordinating authority shall maintain records of inspections of seafarers' working and living conditions.

2. It shall publish an annual report on inspection activities, including a list of institutions and organizations authorized to carry out inspections on its behalf. This report shall be published within a reasonable time after the end of the year to which it relates and in any case within six months.

9 artikla

1. Tarkastajat toimittavat jokaisesta tarkastuksesta kertomuksen koordinoivalle viranomaiselle. Aluksen päällikölle toimitetaan kertomuksesta joko englanninkielinen tai aluksen työkielillä kirjoitettu kappale, toinen kappale toimitetaan aluksen ilmoitustaululle merenkulkijoiden tiedoksi tai lähetetään heidän edustajilleen.

2. Huomattavan tapahtuman jälkeen tehtävästä tarkastuksesta on annettava kertomus mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluttua tarkastuksen loppuun saattamisesta.

OSA V. LOPPUMÄÄRÄYKSET

10 artikla

Tämä yleissopimus korvaa suosituksen joka koskee merimiestyön tarkastuksen yleisiä periaatteita, 1926.

11 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

12 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun sen ratifiointi on rekisteröity.

13 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, kun yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä var-

Article 9

1. Inspectors shall submit a report of each inspection to the central coordinating authority. One copy of the report in English or in the working language of the ship shall be furnished to the master of the ship and another copy shall be posted on the ship's notice board for the information of the seafarers or sent to their representatives.

2. In case of an inspection pursuant to a major incident, the report shall be submitted as soon as practicable but not later than one month following the conclusion of the inspection.

PART V. FINAL PROVISIONS

Article 10

This Convention supersedes the Labour Inspection (Seamen) Recommendation, 1926.

Article 11

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

ten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivästä.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyn ehdon.

14 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

15 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

16 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uusimisesta osittain tai kokonaan.

17 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain

Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 15

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 17

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in

korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrätä, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen 13 artiklan ehdoista huolimatta jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

18 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides —

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

*(Suomennos)**(Liite 2)***SUOSITUS****(nro 185)****joka koskee merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 84. istuntokautensa 8. päivänä lokakuuta 1996, ja

päättää hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien muutoksia merimiestyön tarkastuksen yleisiä periaatteita koskevaan suositukseen, 1926, joka on istunnon ensimmäisenä kohtana esityslistalla, ja

päättää, että nämä ehdotukset tulee laatia suosituksen muotoon täydentämään merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastusta koskevaa yleissopimusta, 1996,

hyväksyy tänä 22 päivänä lokakuuta vuonna 1996 seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Merenkulkijoiden ammattientarkastusta koskeva suositus, 1996:

I. YHTEISTYÖ JA KOORDINAATIO

1. Koordinoivan viranomaisen tulisi sopia järjestelyin edistää julkisten laitosten ja muiden merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteita käsittelevien järjestöjen tehokasta yhteistyötä.

2. Varmistaakseen tarkastajien, laivanvarustajien, merenkulkijoiden ja heidän järjestöjensä välisen yhteistyön sekä ylläpitääkseen tai parantaakseen merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteita koordinoivan viranomaisen tulisi neuvotella järjestöjen edustajien kanssa säännöllisin väliajoin keinoista, joilla nämä tavoitteet parhaiten saavutetaan. Neuvottelutavan päättää koordinoiva viranomainen neuvoteltuaan ensin laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen kanssa.

RECOMMENDATION**(No. 185)****concerning the Inspection of Seafarers' Working and Living Conditions**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Eighty-fourth Session on 8 October 1996, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Labour Inspection (Seamen) Recommendation, 1926, which is the first item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Labour Inspection (Seafarers) Convention, 1996;

adopts, this twenty-second day of October of the year one thousand nine hundred and ninety-six, the following Recommendation, which may be cited as the Labour Inspection (Seafarers) Recommendation, 1996:

I. COOPERATION AND COORDINATION

1. The central coordinating authority should make appropriate arrangements to promote effective cooperation between public institutions and other organizations concerned with seafarers' working and living conditions.

2. To ensure cooperation between inspectors, shipowners, seafarers and their respective organizations, and in order to maintain or improve seafarers' working and living conditions, the central coordinating authority should consult the representatives of such organizations at regular intervals as to the best means of attaining these ends. The manner of such consultation should be determined by the central coordinating authority after consulting with shipowners' and seafarers' organizations.

II. TARKASTUSTEN JÄRJESTÄMINEN

3. Koordinoivalla viranomaisella ja muulla taholla tai viranomaisella, joka suorittaa merenkulkijoiden työ- ja elinolojen tarkastuksiin kokonaan tai osittain liittyviä toimia, tulisi olla riittävät resurssit tehtäviensä täyttämiseen.

4. Tarkastajien määrän tulisi olla tehtävien tehokkaan hoitamisen kannalta riittävä ja siitä päätettäessä on otettava huomioon:

a) tarkastajien tekemän työn tärkeys, etenkin tarkastettavaksi tulevien alusten lukumäärä, luonne ja koko sekä toimeenpantavien säännösten ja määräysten lukumäärä ja monimutkaisuus,

b) tarkastajien käyttöön varatut aineelliset edellytykset, ja

c) tarkastuksen tehokkaan suorittamisen edellyttämät käytännön olosuhteet.

5. Merenkulkijoiden työ- ja elinolojen tarkastusjärjestelmän tulisi antaa tarkastajille mahdollisuus:

a) kiinnittää koordinoivan viranomaisen huomio kaikkiin puutteisiin tai väärinkäytöksiin, joita voimassaolevat säännökset ja määräykset eivät kata ja tehdä koordinoivalle viranomaiselle ehdotuksia säädösten ja määräysten parantamiseksi, ja

b) nousta laivaan ja päästä tarkastuksen kannalta oleellisiin tiloihin vapaasti ja ilman ennakkoilmoitusta mihin vuorokaudenaikaan tahansa.

6. Koordinoivan viranomaisen tulisi:

a) laatia yksinkertaisia menettelytapoja, joiden avulla merenkulkijat tai heidän edustajansa voivat luottamuksellisesti ilmoittaa säännösten ja määräysten mahdollisista rikkomuksista ja tarkastajat pystyvät tutkimaan asian viipymättä,

b) varmistaa, että aluksen päällikkö, miehistön jäsenet tai merenkulkijoiden edustajat voivat pyytää tarkastusta aina kun katsovat sen tarpeelliseksi, ja

c) tarjota laivanvarustajille, merenkulkijoille ja heidän järjestöilleen teknistä tietoa ja neuvoja tehokkaasta tavasta toteuttaa säännöksiä ja määräyksiä ja parantaa merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteita.

II. ORGANIZATION OF INSPECTION

3. The central coordinating authority and any other service or authority wholly or partly concerned with the inspection of seafarers' working and living conditions should have the resources necessary to fulfil their functions.

4. The number of inspectors should be sufficient to secure the efficient discharge of their duties and should be determined with due regard to:

a) the importance of the duties which the inspectors have to perform, in particular the number, nature and size of ships liable to inspection and the number and complexity of the legal provisions to be enforced;

b) the material means placed at the disposal of the inspectors; and

c) the practical conditions under which inspections must be carried out in order to be effective.

5. The system of inspection of seafarers' working and living conditions should permit inspectors:

a) to alert the central coordinating authority to any deficiency or abuse not specifically covered by existing legal provisions and submit proposals to it for the improvement of laws and regulations; and

b) to board ships and enter relevant premises freely and without previous notice at any hour of the day or night.

6. The central coordinating authority should:

a) establish simple procedures to enable it to receive information in confidence concerning possible infringements of legal provisions presented by seafarers directly or through representatives, and enable inspectors to investigate such matters promptly;

b) enable masters, crew members or representatives of the seafarers to call for an inspection when they consider it necessary; and

c) supply technical information and advice to shipowners and seafarers and organizations concerned as to the most effective means of complying with the legal provisions and improving seafarers' working and living conditions.

III. TARKASTAJIEN ASEMA, TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA

7. (1) Kansalliseen lainsäädäntöön mahdollisesti sisältyvien julkisten virkojen muiden pääsyvaatimusten lisäksi tarkastajilla tulisi olla tehtävien hoitamiseen vaadittava pätevyys ja koulutus, ja mikäli mahdollista, merenkulkualan koulutus tai alan kokemusta. Heillä tulisi olla riittävästi tietoa merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteista sekä riittävä englannin kielen taito.

(2) Koordinoivan viranomaisen tulisi päättää pätevyyden toteamistavasta.

8. Työsuhteen aikana tarkastajille tulisi tarjota sopivaa jatkokoulutusta.

9. Jokaisen jäsenvaltion tulisi järjestää tarkastajille mahdollisuus käyttää avustajina teknisiä ja muita erikoisalojen asiantuntijoita, joilla on tarvittava pätevyys.

10. Tarkastajille ei tulisi antaa tehtäviä, jotka lukumääränsä tai luonteensa vuoksi voivat haitata tehokasta tarkastusta tai millään tavoin heikentää heidän arvovaltaansa tai puolueettomuuttaan suhteessa laivanvarustajiin, merenkulkijoihin tai muihin asianosaisiin.

11. Kaikille tarkastajille tulisi järjestää sopivassa paikassa sijaitsevat toimitilat, sopivat välineet ja kulkuneuvo, jotka mahdollistavat tehtävien tehokkaan hoidon.

12. (1) Asianmukaisen valtakirjan saaneilla tarkastajilla tulisi olla valtuudet:

a) kuulustella aluksen päällikköä, merenkulkijaa tai ketä muuta tahansa, laivanvarustaja tai varustamon edustaja mukaan lukien, mistä tahansa säännösten ja määräysten soveltamiseen liittyvästä asiasta; kuulusteltavan henkilön pyynnöstä kuulustelu on suoritettava todistajan läsnäollessa,

b) vaatia nähtäväkseen kirjoja, lokikirjoja, rekistereitä, todistuksia tai muita asiakirjoja tai tietoja, jotka suoraan liittyvät tutkittavana oleviin asioihin tarkastaakseen, että säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan,

c) vaatia, että säännösten ja määräysten edellyttämät ilmoitukset pannaan nähtäville, ja

d) ottaa tai poistaa aluksesta tutkimustarkoituksia varten näytteitä tuotteista, lastista, juomavedestä, ruokatarvikkeista sekä käsitellyistä materiaaleista ja aineista.

III. STATUS, DUTIES AND POWERS OF INSPECTORS

7. (1) Subject to any conditions for recruitment to the public service which may be prescribed by national laws or regulations, inspectors should have qualifications and adequate training to perform their duties and where possible should have a maritime education or experience as a seafarer. They should have adequate knowledge of seafarers' working and living conditions and of the English language.

(2) The means for ascertaining such qualifications should be determined by the central coordinating authority.

8. Measures should be taken to provide inspectors with appropriate further training during their employment.

9. Each Member should take the necessary measures so that duly qualified technical experts and specialists may be called upon, as needed, to assist in the work of inspectors.

10. Inspectors should not be entrusted with duties which might, because of their number or nature, interfere with effective inspection or prejudice in any way their authority or impartiality in their relations with shipowners, seafarers or other interested parties.

11. All inspectors should be provided with conveniently situated premises, equipment and means of transport adequate for the efficient performance of their duties.

12. (1) Inspectors provided with proper credentials should be empowered:

a) to question the master, seafarer or any other person, including the shipowner or the shipowner's representative, on any matter concerning the application of the legal provisions in the presence of a witness that the person may have requested;

b) to require the production of any books, log books, registers, certificates or other documents or information directly related to matters subject to inspection, in order to check conformity with the legal provisions;

c) to enforce the posting of notices required by the legal provisions; and

d) to take or remove, for the purposes of analysis, samples of products, cargo, drinking-water, provisions and materials and substances used or handled.

(2) Laivanvarustajalle tai varustamon edustajalle ja tarpeen vaatiessa merenkulkijalle tulisi ilmoittaa 1 kohdan d alakohdan mukaisesti näytteiden ottamisesta tai aluksesta poistamisesta, tai mainitun henkilön tulisi olla paikalla näytettä otettaessa tai poistettaessa. Tarkastajan tulisi kirjata muistiin näytteen määrä.

13. Aloittaessaan aluksen tarkastuksen tarkastajien tulisi ilmoittaa läsnäolostaan aluksen päällikölle tai vastuussa olevalle henkilölle, ja tarpeen mukaan merenkulkijoille tai heidän edustajilleen.

14. Koordinoivalle viranomaiselle tulisi ilmoittaa kaikista merenkulkijoiden työtapaturmista tai ammattitaudeista sellaisissa tapauksissa ja sellaisella tavalla kuin kansallinen lainsäädäntö edellyttää.

15. Tarkastajille tulisi:

a) asettaa kielto saada suoraan tai epäsuoraa hyötyä toiminnasta, jota heidät kutsutaan tutkimaan,

b) asettaa velvollisuus asianmukaisten rangaistusten tai kurinpitotoimien uhalla vielä palveluksesta lähdettyäänkin olla paljastamatta liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia työmenetelmiä tai luonteeltaan henkilökohittaisia tietoja, joita he työtehtäviä suorittaessaan saavat tietoonsa,

c) asettaa velvollisuus pitää luottamuksellisenä tieto siitä, kuka on tehnyt valituksen merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteissa esiintyvistä vaaroista tai puutteista tai säännösten ja määräysten rikkomisesta ja olla antamatta laivanvarustajalle, varustamon edustajalle tai laivanisännälle pienintäkään vihjettä siitä, että tarkastus tehtiin valituksen vuoksi, ja

d) asettaa velvollisuus harkintansa mukaan saattaa laivanvarustajan, laivanisännän tai aluksen päällikön tietoon puutteet, jotka voivat vaikuttaa aluksella olevien terveyteen ja turvallisuuteen.

IV. KERTOMUKSET

16. Yleissopimuksen 8 artiklan 2 kohdan mukaisen, koordinoivan viranomaisen julkaiseman vuosittaisen kertomuksen tulisi sisältää myös:

a) luettelo voimassaolevista säädöksistä ja määräyksistä, jotka liittyvät merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteisiin, sekä kaikista muutoksista, jotka ovat tulleet voimaan vuoden aikana,

(2) The shipowner or the shipowner's representative, and where appropriate the seafarer, should be notified of any sample being taken or removed in accordance with subparagraph (1)(d) or should be present at the time a sample is taken or removed. The quantity of such a sample should be properly recorded by the inspector.

13. When commencing a ship inspection, inspectors should provide notification of their presence to the master or person in charge and, where appropriate, to the seafarers or their representatives.

14. The central coordinating authority should be notified of any occupational injuries or diseases affecting seafarers in such cases and in such manner as may be prescribed by national laws or regulations.

15. Inspectors should:

a) be prohibited from having any direct or indirect interest in any operation which they are called upon to inspect;

b) subject to appropriate penalties or disciplinary measures, not reveal, even after leaving service, any commercial secrets or confidential working processes or information of a personal nature which may come to their knowledge in the course of their duties;

c) treat as confidential the source of any complaint alleging a danger or deficiency in relation to seafarers' working and living conditions or an infringement of legal provisions and give no intimation to the shipowner, the shipowner's representative or the operator of the ship that an inspection was made as a consequence of such a complaint; and

d) have discretion, following an inspection, to bring immediately to the attention of the shipowner, the operator of the ship or the master deficiencies which may affect the health and safety of those on board ship.

IV. REPORTS

16. The annual report published by the central coordinating authority in accordance with Article 8, paragraph 2, of the Convention should also contain:

a) a list of laws and regulations in force relevant to seafarers' working and living conditions and any amendments which have come into operation during the year;

b) yleissopimuksen 2 kohdassa tarkoitetun tarkastusjärjestelmän organisaatiota koskevat yksityiskohdat;

c) tilasto aluksista ja muista tiloista, jotka on tarkastettava ja niistä, jotka on tarkastettu,

d) tilasto merenkulkijoista, jotka ovat tämän kohdan a) alakohdassa tarkoitettujen säästösten ja määräysten alaisia,

e) tilastoja ja tietoja lainrikkomuksista, määrättyistä rangaistuksista ja alusten pidättämisistä, ja

f) tilastoja merenkulkijoiden työtapaturmista ja ammattitaukeista.

17. Yleissopimuksen 9 artiklassa tarkoitetut raportit tulisi laatia siten ja sen sisältöisinä, kuin koordinoiva viranomainen määrää.

b) details of the organization of the system of inspection referred to in Article 2 of the Convention;

c) statistics of ships or other premises liable to inspection and of ships and other premises actually inspected;

d) statistics of seafarers subject to the laws and regulations referred to in subparagraph (a) of this paragraph;

e) statistics and information on infringements of legislation, penalties imposed and cases of detention of ships; and

f) statistics of occupational injuries and diseases affecting seafarers.

17. The reports referred to in Article 9 of the Convention should be drawn up in such manner and should deal with such subject matter as may be prescribed by the central coordinating authority.

N:o 20

(Suomen säädöskokoelman n:o 304/2000)

Asetus**merenkulkijoiden työvälistystä koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Työministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kansainvälisessä työkonferenssissa 22 päivänä lokakuuta 1996 hyväksytty merenkulkijoiden työvälistystä koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 3 päivänä helmikuuta 1999 ja tasavallan presidentti ratifioinut 30 päivänä huhtikuuta 1999 ja jonka ratifiointin Kansainvälisen työtoimis-

ton pääjohtaja on 25 päivänä toukokuuta 1999 rekisteröinyt, tulee Suomen osalta voimaan 25 päivänä toukokuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä toukokuuta 2000.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Työministeri *Sinikka Mönkäre*

(Käännös)

(Liite)

**YLEISSOPIMUS
(nro 179),**

joka koskee merenkulkijoiden työnvälitystä

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 84. istuntokautensa 8. päivänä lokakuuta 1996, ja

ottaa huomioon yleissopimuksen, joka koskee merimiesten työsopimusta, 1926; yleissopimuksen, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua, 1948; yleissopimuksen ja suosituksen, jotka koskevat työnvälityksen järjestelyä, 1948; yleissopimuksen, joka koskee järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvotteluoikeuden periaatteiden soveltamista, 1949; suosituksen, joka koskee merenkulkijan ottamista toimeen vieraassa maassa rekisteröityyn alukseen, 1958; yleissopimuksen, joka koskee työmarkkinoilla ja ammatinharjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää, 1958; suosituksen, joka koskee aluksissa tapahtuvasta teknisestä kehityksestä aiheutuvia työllisyysongelmia, 1970; yleissopimuksen, joka koskee työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää, 1973; yleissopimuksen ja suosituksen, jotka koskevat nuorten merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä, 1976; yleissopimuksen, joka koskee kauppaaluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa, 1976; yleissopimuksen, joka koskee merenkulkijoiden kotimatka-oikeutta (muutettu), 1987 ja yleissopimuksen, joka koskee merenkulkijoiden työ- ja elinolosuhteiden tarkastuksia, 1996, ja

ottaa huomioon Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen, 1982, voi-

**CONVENTION
(No. 179)**

**concerning the Recruitment
and Placement of Seafarers**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-Fourth Session on 8 October 1996, and

Noting the provisions of the Seamen's Articles of Agreement Convention, 1926, the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Employment Service Convention and Recommendation, 1948, the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, the Seafarers' Engagement (Foreign Vessels) Recommendation, 1958, the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, the Employment of Seafarers (Technical Developments) Recommendation, 1970, the Minimum Age Convention, 1973, the Continuity of Employment (Seafarers) Convention and Recommendation, 1976, the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976, the Repatriation of Seafarers Convention (Revised), 1987, and the Labour Inspection (Seafarers) Convention, 1996, and

Recalling the entry into force of the United Nations Convention on the Law of

maantulon 16. päivänä marraskuuta 1994, ja päättää hyväksyä eräitä ehdotuksia koskien, jotka liittyvät merimiesten työnvälitystä koskevan yleissopimuksen, 1920, muuttamiseen, mikä on istunnon esityslistalla kolmantena kohtana, ja

päättää, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon;

hyväksyy tänä 22 päivänä lokakuuta 1996 seuraavan yleissopimuksen, josta voidaan käyttää nimitystä Merenkulkijoiden työnvälitystä koskeva yleissopimus, 1996:

1 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa:

a) "toimivaltaisella viranomaisella" tarkoitetaan ministeriä, nimettyä virkamiestä, valtion virastoa tai muuta viranomaista, jolla on valta antaa säännöksiä, määräyksiä tai muita sitovia ohjeita työhönotosta ja työllistämisestä merenkulkualalla;

b) "työnvälityspalvelulla" henkilöä, yhtiötä, laitosta, virastoa tai muuta yksityistä tai julkista organisaatiota, joka työnantajien lukuun ottaa työhön merenkulkijoita tai etsii merenkulkijoille työnantajan;

c) "laivanvarustajalla" aluksen omistajaa tai muuta organisaatiota tai henkilöä, esimerkiksi laivanisäntää, toimitsijaa tai ilman miehistöä rahdatun aluksen rahdinottajaa, jolle laivanvarustajan vastuu aluksen toiminnasta on siirtynyt, ja joka vastuun siirron yhteydessä on sopinut vastaavansa kaikista asianmukaisista tehtävistä ja vastuista;

d) "merenkulkijalla" henkilöä, joka täyttää kelpoisuusehdot johonkin työhön tai toimeen merenkulkuun käytettävällä aluksella, lukuun ottamatta valtion sotilaskäytössä tai muussa kuin kaupallisessa käytössä olevia aluksia.

2. Toimivaltainen viranomainen voi harkintansa mukaan, kalastusalusten omistajia ja kalastajia tai lähimerenkulun alusten omistajia ja niiden miehistöä edustavien järjestöjen kanssa neuvoteltuaan soveltaa tämän yleissopimuksen määräyksiä kalastajiin tai lähimerenkulun alusten miehistöön.

the Sea, 1982, on 16 November 1994, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Placing of Seamen Convention, 1920, which is the third item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts, this twenty-second day of October of the year one thousand nine hundred and ninety-six, the following Convention, which may be cited as the Recruitment and Placement of Seafarers Convention, 1996:

Article I

1. For the purpose of this Convention:

a) the term "competent authority" means the minister, designated official, government department or other authority having power to issue regulations, orders or other instructions having the force of law in respect of the recruitment and placement of seafarers;

b) the term "recruitment and placement service" means any person, company, institution, agency or other organization, in the public or the private sector, which is engaged in recruiting seafarers on behalf of employers or placing seafarers with employers;

c) the term "shipowner" means the owner of the ship or any other organization or person, such as the manager, agent or bareboat charterer, who has assumed the responsibility for operation of the ship from the shipowner and who on assuming such responsibilities has agreed to take over all the attendant duties and responsibilities;

d) the term "seafarer" means any person who fulfils the conditions to be employed or engaged in any capacity on board a seagoing ship other than a government ship used for military or non-commercial purposes.

2. To the extent it deems practicable, after consultation with the representative organizations of fishing-vessel owners and fishermen or those of owners of maritime mobile offshore units and seafarers serving on such units, as the case may be, the competent authority may apply the provisions of the Convention to fishermen or to seafarers serving on maritime mobile offshore units.

2 artikla

1. Tämä yleissopimus ei:

a) rajoita jäsenvaltion oikeutta ylläpitää maksutonta julkista merimiesten työnvälityspalvelua, joka on suunniteltu tyydyttämään merenkulkijoiden ja laivanvarustajien tarpeet, joko osana kaikille työntekijöille ja työnantajille tarkoitettua julkista työnvälityspalvelua tai sen yhteydessä,

b) velvoita jäsenvaltiota perustamaan yksityistä työnvälitysjärjestelmää.

2. Kun yksityinen työnvälityspalvelu on perustettu tai sellainen aiotaan perustaa, palvelua saa harjoittaa jäsenvaltion alueella vain lupa- tai kelpuutusmenettelyn tai muun sääntelyn mukaisesti. Laivanvarustajia ja merenkulkijoita edustavia järjestöjä tulee kuulla ennen kuin tällainen järjestelmä perustetaan, sitä ylläpidetään tai muutetaan millään tavoin. Työnvälityspalvelujen perustamista suuremmissa määrin kuin on tarpeen ei pidä rohkaista.

3. Tämä yleissopimus ei rajoita jäsenvaltion oikeutta soveltaa kansallista lainsäädäntöä miehistön työnvälitykseen kyseisen valtion lipun alla purjehtivilla aluksilla.

3 artikla

Tämä yleissopimus ei millään tavoin vaaranna merenkulkijan ihmisoikeuksia, mukaan lukien ammattiyhdistysoikeudet.

4 artikla

1. Jäsenvaltion on kansallisen lainsäädännön tai sovellettavien määräysten avulla

a) varmistettava, että työnvälityksestä tai työn tarjoamisesta aiheutuvat kulut tai maksut eivät tule suoraan tai välillisesti, osin tai kokonaan merenkulkijan maksettavaksi; tässä sopimuksessa ei katsota kansallisen lainsäädännön mukaisista lääkärintarkastuksista, todistuksista, henkilökohtaisista matkustusasiakirjoista ja kansallisesta merimieskirjasta koituvia kustannuksia "työnvälityksestä aiheutuviksi maksuiksi tai kuluiksi";

b) päätettävä millaisin ehdoin työnvälityspalvelut voivat välittää merenkulkijoita ulkomaille,

Article 2

1. Nothing in the provisions of this Convention shall be deemed to:

a) prevent a Member from maintaining a free public recruitment and placement service for seafarers in the framework of a policy to meet the needs of seafarers and shipowners, whether it forms part of or is coordinated with a public employment service for all workers and employers;

b) impose on a Member the obligation to establish a system for the operation of private recruitment and placement services.

2. Where private recruitment and placement services have been or are to be established, they shall be operated within the territory of a Member only in conformity with a system of licensing or certification or other form of regulation. This system shall be established, maintained, modified or changed only after consultation with representative organizations of shipowners and seafarers. Undue proliferation of such private recruitment and placement services shall not be encouraged.

3. Nothing in this Convention shall affect the right of a Member to apply its laws and regulations to ships flying its flag in relation to the recruitment and placement of seafarers.

Article 3

Nothing in this Convention shall in any manner prejudice the ability of a seafarer to exercise basic human rights, including trade union rights.

Article 4

1. A Member shall, by means of national laws or applicable regulations:

a) ensure that no fees or other charges for recruitment or for providing employment to seafarers are borne directly or indirectly, in whole or in part, by the seafarer; for this purpose, costs of the national statutory medical examination, certificates, a personal travel document and the national seafarer's book shall not be deemed to be "fees or other charges for recruitment";

b) determine whether and under which conditions recruitment and placement services may place or recruit seafarers abroad;

c) määriteltävä tietosuojan ja luottamuksellisuuden vaatimusten puitteissa merenkulkijoiden henkilötietojen käsittelyä työnvälityksessä koskevat ehdot, mukaan lukien oikeus kerätä, säilyttää ja yhdistellä tietoja ja luovuttaa niitä kolmansille osapuolille,

d) päätettävä ehdot, joiden nojalla lupia, kelpuutuksia tai muita vastaavia työnvälitykseen annettuja valtuutuksia voidaan peruuttaa tai kumota, jos lakeja ja määräyksiä rikotaan, ja

e) milloin jäsenvaltiossa on muu kuin lupiin tai kelpuutuksiin perustuva sääntelyjärjestelmä, määriteltävä ehdot, joiden mukaan työnvälitys toimii, ja rangaistukset, jotka ehtojen rikkomisesta seuraavat.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että toimivaltainen viranomainen:

a) valvoo tarkasti kaikkia työnvälityspalveluita,

b) myöntää tai uudistaa luvan, kelpuutuksen tai muun valtuutuksen vasta varmistettuaan, että kyseinen työnvälityspalvelu on kansallisessa lainsäädännössä esitettyjen vaatimusten mukainen,

c) vaatii, että merenkulkijoille tarkoitettujen työnvälityspalveluiden johtajilla ja henkilökunnalla on riittävä koulutus ja merenkulkualan tuntemusta,

d) kieltää työnvälityspalveluita käyttämästä keinoja, menetelmiä tai luetteloita, joiden tarkoituksena on estää tai vaikeuttaa merenkulkijoiden työnsaantia,

e) vaatii, että työnvälityspalvelut mahdollisuksiensa mukaan varmistavat sen, että työnantaja turvaa työntekijän niin, että häntä ei jätetä vieraaseen satamaan, ja

f) varmistaa, että vakuutuksen tai muun sopivan järjestelyn avulla perustetaan turvajärjestelmä, jolla merenkulkijoille korvataan heidän kärsimänsä rahalliset menetykset siinä tapauksessa, että työnvälityspalvelu ei täytä velvoitteitaan.

5 artikla

1. Kaikkien työnvälityspalveluiden on pidettävä kirjaa kaikista työhön välittämistään merenkulkijoista, ja luettelon on oltava toi-

c) specify, with due regard to the right to privacy and the need to protect confidentiality, the conditions under which seafarers' personal data may be processed by recruitment and placement services including the collection, storage, combination and communication of such data to third parties;

d) determine the conditions under which the licence, certificate or similar authorization of a recruitment and placement service may be suspended or withdrawn in case of violation of relevant laws and regulations; and

e) specify, where a regulatory system other than a system of licensing or certification exists, the conditions under which recruitment and placement services can operate, as well as sanctions applicable in case of violation of these conditions.

2. A Member shall ensure that the competent authority:

a) closely supervise all recruitment and placement services;

b) grant or renew the licence, certificate, or similar authorization only after having verified that the recruitment and placement service concerned meets the requirements of national laws and regulations;

c) require that the management and staff of recruitment and placement services for seafarers should be adequately trained persons having relevant knowledge of the maritime industry;

d) prohibit recruitment and placement services from using means, mechanisms or lists intended to prevent or deter seafarers from gaining employment;

e) require that recruitment and placement services adopt measures to ensure, as far as practicable, that the employer has the means to protect seafarers from being stranded in a foreign port; and

f) ensure that a system of protection, by way of insurance or an equivalent appropriate measure, is established to compensate seafarers for monetary loss that they may incur as a result of the failure of a recruitment and placement service to meet its obligations to them.

Article 5

1. All recruitment and placement services shall maintain a register of all seafarers recruited or placed through them, to be

mivaltaisen viranomaisen saatavilla ja tarkastettavissa.

2. Kaikkien työnvälityspalveluiden on varmistettava, että

a) kaikki heidän työhön välittämänsä merenkulkijat ovat päteviä ja heillä on toimeen vaadittavat asiakirjat,

b) työsopimukset ja työehdot ovat sovellettavien lakien, määräysten ja työehtosopimusten mukaisia,

c) merenkulkijoille tiedotetaan työnvälityksen aikana tai ennen työsopimuksen solmistusta työsopimuksessa ja työehdoissa määrittyistä oikeuksista ja velvollisuuksista, ja

d) merenkulkijat voivat sekä ennen allekirjoittamista että sen jälkeen perehtyä työsopimukseen ja työehtoihin, ja että he saavat jäljennöksen työsopimuksestaan.

3. Edellä oleva 2 kohta ei millään tavoin vähennä laivanvarustajan tai aluksen päällikön vastuuta ja velvollisuuksia.

6 artikla

1. Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että työnvälityspalveluita koskevien valitusten tutkimiseen tarvittaessa löytyy sopiva koneisto ja menettelytavat; soveltuvin osin mukana tutkinnassa voi olla myös laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustajia.

2. Kaikkien työnvälityspalveluiden on tutkittava niiden toiminnasta tehdyt valitukset ja vastattava niihin, sekä ilmoitettava ratkaisemattomista valituksista toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Milloin työnvälityspalveluiden tietoon saatetaan valituksia, jotka koskevat työ- ja elinolosuhteita aluksilla, työnvälityspalvelun on toimitettava valitus toimivaltaiselle viranomaiselle.

4. Tämä yleissopimus ei estä merenkulkijaa tekemästä valitusta suoraan toimivaltaiselle viranomaiselle.

7 artikla

Tällä yleissopimuksella muutetaan merimiesten työnvälitystä koskevaa yleissopimusta vuodelta 1920.

available for inspection by the competent authority.

2. All recruitment and placement services shall ensure that:

a) any seafarer recruited or placed by them is qualified and holds the documents necessary for the job concerned;

b) contracts of employment and articles of agreement are in accordance with applicable laws, regulations and collective agreements;

c) seafarers are informed of their rights and duties under their contracts of employment and the articles of agreement prior to or in the process of engagement; and

d) proper arrangements are made for seafarers to examine their contracts of employment and the articles of agreement before and after they are signed and for them to receive a copy of the contract of employment.

3. Nothing in paragraph 2 above shall be understood as diminishing the obligations and responsibilities of the shipowner or the master.

Article 6

1. The competent authority shall ensure that adequate machinery and procedures exist for the investigation, if necessary, of complaints concerning the activities of recruitment and placement services, involving, as appropriate, representatives of shipowners and seafarers.

2. All recruitment and placement services shall examine and respond to any complaint concerning their activities and shall advise the competent authority of any unresolved complaint.

3. Where complaints concerning working or living conditions on board ships are brought to the attention of the recruitment and placement services, they shall forward such complaints to the appropriate authority.

4. Nothing in this Convention shall prevent the seafarer from bringing any complaint directly to the appropriate authority.

Article 7

This Convention revises the Placing of Seamen Convention, 1920.

8 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

9 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun sen ratifiointi on rekisteröity.

4. Jäsenvaltion tekemä tämän sopimuksen ratifiointi katsotaan voimatulopäivästään lukien vuoden 1920 Merimiesten työnvälitystä koskevan sopimuksen välittömäksi irtisanomiseksi.

10 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, kun yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivämäärästä.

2. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrätyn ehdoin.

11 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenval-

Article 8

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 9

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

4. The ratification by a Member of this Convention shall, as from the date it has come into force, constitute an act of immediate denunciation of the Placing of Seamen Convention, 1920.

Article 10

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 11

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organiza-

tioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

12 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

13 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uusimisesta osittain tai kokonaan.

14 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrää, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen 10 artiklan ehdoista huolimatta jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

tion of the registration of all ratifications and denunciations communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 12

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 13

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 14

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 10 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

15 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

Article 15

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

(Käännös)

(Liite)

Suositus**Recommendation****(nro 186),****(No. 186)****joka koskee merenkulkijoiden työvä-
litystä****concerning the Recruitment
and Placement of Seafarers**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 84. istuntokautensa 8. päivänä lokakuuta 1996,

päättää hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka liittyvät merimiesten työvälistystä koskevan yleissopimuksen, 1920 muuttamiseen, mikä on istunnon esityslistalla kolmantena kohtana, ja

päättää, että näistä ehdotuksista laaditaan suositus, joka täydentää merenkulkijoiden työvälistystä koskevaa yleissopimusta, 1996,

hyväksyy tänä 22 päivänä lokakuuta vuonna 1996 seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Merenkulkijoiden työvälistystä koskeva suositus, 1996:

1. Toimivaltaisen viranomaisen tulisi:

a) ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin edistääkseen niin julkisten kuin yksityistenkin työvälistyspalveluiden tehokasta yhteistyötä,

b) ottaa huomioon merenkulkualan tarpeet niin kansallisella kuin kansainväliselläkin tasolla suunnitellessaan merenkulkijoille tarjottuja koulutusohjelmia laivanvarustajien, merenkulkijoiden ja asianomaisten oppilaitosten kanssa,

c) milloin julkinen työvälistyspalvelu on olemassa, tehdä järjestelyt, jotka mahdollistavat laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöjen osallistumisen sen järjestämiseen ja toimintaan,

d) ylläpitää järjestelmää, jolla kerätään ja analysoidaan merenkulkualan työmarkkinoita koskevia olennaisia tietoja, joihin kuuluu

i) työvoiman nykyinen ja ennustettu tarjonta; merenkulkijoiden luokittelu iän, sukupuolen, ammattiarvon ja koulutuksen sekä alan vaatimusten mukaan, mutta ikää ja su-

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-fourth Session on 8 October 1996, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Placing of Seamen Convention, 1920, which is the third item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Recruitment and Placement of Seafarers Convention, 1996;

adopts, this twenty-second day of October of the year one thousand nine hundred and ninety-six, the following Recommendation, which may be cited as the Recruitment and Placement of Seafarers Recommendation, 1996:

1. The competent authority should:

(a) take the necessary measures to promote effective cooperation among recruitment and placement services, whether public or private;

(b) take account of the needs of the maritime industry at both the national and international levels, when developing training programmes for seafarers, with the participation of shipowners, seafarers and the relevant training institutions;

(c) make suitable arrangements for the cooperation of representative organizations of shipowners and seafarers in the organization and operation of the public recruitment and placement services where they exist;

(d) maintain an arrangement for the collection and analysis of all relevant information on the maritime labour market, including:

(i) the current and prospective supply of seafarers classified by age, sex, rank and qualifications and the industry's requirements, the collection of data on age and sex

kupuolta koskevia tietoja saa antaa ainoastaan tilastollisiin tarkoituksiin tai ohjelmiin, joilla pyritään estämään ikään ja sukupuoleen perustuva syrjintä,

ii) tarjolla olevat työpaikat kotimaisilla ja ulkomaisilla aluksilla,

iii) työsuhteen jatkuvuus,

iv) oppilaiden, kadettien ja muiden harjoittelijoiden työväilytys, ja

v) ammatinvalinnanohjaus alalle aikoville,

e) varmistaa, että merenkulkijoiden työväilytystä valvovalla henkilöstöllä on riittävä koulutus ja merenkulkualan tuntemusta,

f) laatia tai hyväksyä työväilytyspalveluita koskevat toimintasäännöt ja kannustaa näitä palveluita ottamaan käyttöön menettelytapa-säännöstö ja omaksumaan hyvä ja eettinen toimintatapa, ja

g) edistää jatkuvaa, laatustandardijärjestelmään perustuvaa valvontaa.

2. Edellä 1 kohdan f) alakohdassa tarkoitetuissa toimintasäännöissä tulisi olla määräyksiä, jotka koskevat

a) työväilytyspalveluiden johtajilta ja henkilökunnalta vaadittavaa pätevyyttä ja koulutusta, joihin pitäisi sisältyä merenkulkualan ja etenkin koulutusta, kelpuutusta ja työelämän normeja koskevien merenkulkualan kansainvälisten asiakirjojen tuntemus,

b) rekisterin pitämistä meriltä töitä etsivistä merenkulkijoista, ja

c) lääkärintarkastuksia, rokotuksia, merenkulkijoiden asiapapereita ja muita merenkulkijan työnsaannin kannalta olennaisia asioita.

3. Edellä 1 kohdan f) alakohdassa tarkoitetuilla toimintasäännöillä tulisi ennen kaikkea varmistaa, että kaikki työväilytyspalvelut:

a) ylläpitävät omien palveluidensa piiriin kuuluvista merenkulkijoista asianmukaisen tietosuojan ja luottamuksellisuuden puitteissa täydellistä ja yksityiskohtaista rekisteriä, josta käyvät ilmi vähintään seuraavat asiat:

i) merenkulkijan koulutus,

ii) työsuhteet,

iii) työsuhteen kannalta olennaiset henkilötiedot,

iv) työsuhteen kannalta olennaiset terveystiedot,

being admissible only for statistical purposes or if used in the framework of a programme to prevent discrimination based on age and sex;

(ii) the availability of employment on national and foreign ships;

(iii) continuity of employment;

(iv) the placement of apprentices, cadets and other trainees; and

(v) vocational guidance to prospective seafarers;

(e) ensure that the staff responsible for the supervision of recruitment and placement services be adequately trained and have relevant knowledge of the maritime industry;

(f) prescribe or approve operational standards and encourage the adoption of codes of conduct and ethical practices for these services; and

(g) promote continued supervision on the basis of a system of quality standards.

2. The operational standards referred to in Paragraph 1 (f) should include provisions dealing with:

(a) the qualifications and training required of the management and staff of recruitment and placement services, which should include knowledge of the maritime sector, particularly of relevant maritime international instruments on training, certification and labour standards;

(b) the keeping of a register of seafarers seeking employment at sea; and

(c) matters pertaining to medical examinations, vaccinations, seafarers' documents and such other items as may be required for the seafarer to gain employment.

3. In particular, the operational standards referred to in Paragraph 1(f) should provide that each recruitment and placement service:

(a) maintain, with due regard to the right to privacy and the need to protect confidentiality, full and complete records of the seafarers covered by its recruitment and placement system, which should include but not be limited to:

(i) the seafarers' qualifications;

(ii) record of employment;

(iii) personal data relevant to employment;

(iv) medical data relevant to employment;

b) ylläpitävät ajantasaisia miehistöluette-loita aluksista, joihin toimittavat miehistöä ja varmistavat, että niihin saadaan hätätapauksessa yhteys kaikkina vuorokaudenaikoina,

c) käyttävät toimintatapoja, joilla varmistetaan että toimisto tai sen henkilökunta ei käytä hyväkseen merenkulkijoita välittäessään jonkin tietyn aluksen tai yhtiön työtarjouksia,

d) käyttävät toimintatapoja, joilla estetään merenkulkijoiden hyväksikäyttö tapauksissa, joissa on kyse välitetyistä palkkaennakoista työsuhteen alkaessa tai muista työntekijän ja työnantajan välisistä rahojen siirroista, joita työnvälityspalvelu käsittelee,

e) ilmoittavat selvästi kustannukset, joita merenkulkijalle voi aiheutua lääkärintodistusten tai muiden asiapapereiden hankkimisesta,

f) varmistavat, että merenkulkijalle tiedotetaan kaikista tarjottavaan työhön liittyvistä erityishdoista ja eri työnantajien työsuhteen liittyvistä käytännöistä,

g) käyttävät ammattitaidottomuuteen ja kurinpitoon liittyvissä tapauksissa oikeudenmukaisia, kansallisen lainsäädännön ja käytännön, ja soveltuvin osin työehtosopimusten mukaisia toimintatapoja,

h) käyttävät toimintatapoja, joilla mahdollisuuksien mukaan varmistetaan, että merenkulkijoiden työllistämistä varten toimittamat pätevyystodistukset ja lääkärintodistukset ovat ajan tasalla, eikä niitä ole väärennetty, ja että työtodistusten ja suositusten oikeellisuus varmennetaan,

i) käyttävät toimintatapoja, joilla varmistetaan, että merenkulkijoiden merillä ollessa heidän perheidensä kyselyihin ja neuvonpyyntöihin vastataan nopeasti, ystävällisesti ja maksutta, ja

j) pitävät periaatteenaan välittää merenkulkijoita vain sellaisille työnantajille, joiden tarjoamat työolot ja -ehdot ovat sovellettavan lainsäädännön tai työehtosopimuksen mukaiset.

4. Jäsenvaltioiden ja asianomaisten järjestöjen välistä kansainvälistä yhteistyötä tulisi rohkaista, ja siihen tulisi sisältyä:

a) järjestelmällistä merenkulkualan ja työmarkkinoihin liittyvien tietojen vaihtoa niin kahdenvälisesti, alueellisesti kuin monenvälisestikin,

(b) maintain up-to-date crew lists of the vessels for which it provides crew and ensure that there is a means by which it can be contacted in an emergency at all hours;

(c) have formal procedures to ensure that seafarers are not subject to exploitation by the agency or its personnel with regard to the offer of engagement on particular ships or by particular companies;

(d) have formal procedures to prevent the opportunities for exploitation of seafarers arising from the issue of joining advances or any other financial transaction between the employer and the seafarer which are handled by it;

(e) clearly publicize costs which the seafarer will bear by way of medical or documentary clearance;

(f) ensure that seafarers are advised of any particular conditions applicable to the job for which they are to be engaged and of particular employers' policies relating to their employment;

(g) have formal procedures which are in accordance with the principles of natural justice for dealing with cases of incompetence or indiscipline consistent with national laws and practice and, where applicable, with collective agreements;

(h) have formal procedures to ensure, as far as practicable, that certificates of competency and medical certificates of seafarers submitted for employment are up-to-date and have not been fraudulently obtained and that employment references are verified;

(i) have formal procedures to ensure that requests for information or advice by families of seafarers while they are at sea are dealt with promptly and sympathetically and at no cost; and

(j) as a matter of policy, supply seafarers only to employers who offer terms and conditions of employment to seafarers which comply with applicable laws or regulations or collective agreements.

4. International cooperation should be encouraged between Members and relevant organizations and may include:

(a) the systematic exchange of information on the maritime industry and labour market on a bilateral, regional and multilateral basis;

b) merenkululainsäädäntöä koskevien tietojen vaihtoa,

c) merenkulkijoiden työnvälitystä koskevien toimintaperiaatteiden, työskentelytapojen ja lainsäädännön yhdenmukaistamista,

d) merenkulkijoiden kansainvälisen työnvälityksen toimintatapojen ja edellytysten parantamista, ja

e) työvoimasuunnittelua, jossa otetaan huomioon merenkulkijoiden kysyntä ja tarjonta sekä merenkulkualan tarpeet.

Tämän suosituksen englannin- ja ranskan-kieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

(b) the exchange of information on maritime labour legislation;

(c) the harmonization of policies, working methods and legislation governing recruitment and placement of seafarers;

(d) the improvement of procedures and conditions for the international recruitment and placement of seafarers; and

(e) workforce planning, taking account of the supply of and demand for seafarers and the requirements of the maritime industry.

The English and French versions of the text of this Recommendation are equally authoritative.

.

N:o 21

(Suomen säädöskokoelman n:o 305/2000)

Asetus**yksityisiä työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen voimaansaattamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Työministerin esittelystä säädetään:

1 §
Kansainvälisessä työkonferenssissa 19 päivänä kesäkuuta 1997 hyväksytty yksityisiä työnvälitystoimistoja koskeva yleissopimus, jonka eduskunta on hyväksynyt 3 päivänä helmikuuta 1999 ja tasavallan presidentti ratifioinut 30 päivänä huhtikuuta 1999 ja jonka ratifioinnin Kansainvälisen työtoimis-

ton pääjohtaja on 25 päivänä toukokuuta 1999 rekisteröinyt, tulee Suomen osalta voimaan 25 päivänä toukokuuta 2000 niin kuin siitä on sovittu.

2 §
Tämä asetus tulee voimaan 25 päivänä toukokuuta 2000.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2000

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Työministeri *Sinikka Mönkäre*

**YLEISSOPIMUS
(nro 181),****joka koskee yksityisiä työnvälitystoimistoja**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 85. istuntokautensa 3. päivänä kesäkuuta 1997,

ottaa huomioon maksullisia työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen (muutettu) määräykset, 1949,

on tietoinen siitä, mikä merkitys joustavuudella on työmarkkinoiden toiminnassa,

ottaa huomioon Kansainvälisen työkonferenssin kannan 81. istuntokaudella 1994, jonka mukaan Kansainvälisen työjärjestön tulisi jatkaa maksullisia työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen (muutettu), 1949, muuttamista,

ottaa huomioon, että yksityiset työnvälitystoimistot toimivat hyvin erilaisessa ympäristössä verrattuna niihin olosuhteisiin, jotka vallitsivat silloin, kun yllä mainittu sopimus hyväksyttiin,

myöntää sen merkityksen, mikä yksityisillä työnvälitystoimistoilla voi olla työmarkkinoiden toimivuuden kannalta,

ottaa huomioon tarpeen suojella työntekijöitä väärinkäytöksiltä,

myöntää tarpeen turvata oikeus järjestäytymisvapauteen sekä edistää työehtosopimusneuvotteluja ja sosiaalista vuoropuhelua työelämän suhteita säätelevän toimivan järjestelmän olennaisina osatekijöinä,

toteaa työnvälityksen järjestelyä koskevan yleissopimuksen, 1948, määräykset,

ottaa huomioon pakollista työtä koskevan yleissopimuksen, 1930, ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskevan yleissopi-

**CONVENTION
(No. 181)****concerning Private Employment Agencies**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-fifth Session on 3 June 1997, and

Noting the provisions of the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949, and

Being aware of the importance of flexibility in the functioning of labour markets, and

Recalling that the International Labour Conference at its 81st Session, 1994, held the view that the ILO should proceed to revise the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949, and

Considering the very different environment in which private employment agencies operate, when compared to the conditions prevailing when the abovementioned Convention was adopted, and

Recognizing the role which private employment agencies may play in a wellfunctioning labour market, and

Recalling the need to protect workers against abuses, and

Recognizing the need to guarantee the right to freedom of association and to promote collective bargaining and social dialogue as necessary components of a well-functioning industrial relations system, and

Noting the provisions of the Employment Service Convention, 1948, and

Recalling the provisions of the Forced Labour Convention, 1930, the Freedom of Association and the Protection of the Right to Organise Convention, 1948, the Right to

muksen, 1948, järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista koskevan yleissopimuksen, 1949, työmarkkinoilla ja ammatin harjoittamisen yhteydessä tapahtuvaa syrjintää koskevan yleissopimuksen, 1958, työllisyyspolitiikkaa koskevan yleissopimuksen, 1964, työhön pääsemiseksi vaadittavaa vähimmäisikää koskevan yleissopimuksen, 1973, työllisyyden edistämistä ja työttömyysturvaa koskevan yleissopimuksen, 1988 määräykset, sekä muuttavia työntekijöitä koskevan yleissopimuksen (muutettu), 1949, työnvälitykseen liittyvät määräykset ja ulkomaalaisia työntekijöitä (täydennysmääräykset) koskevan yleissopimuksen, 1975, määräykset, sekä

päättää tiettyjen maksullisia työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen (muutettu), 1949, muuttamiseen liittyvien ehtojen hyväksymisestä, mikä on tämän istunnon esityslistalla neljäntenä asiakohtana, ja

päättää, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon;

hyväksyy tänä yhdeksäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataa yhdeksänkymmentäseitsemän seuraavan yleissopimuksen, josta voidaan käyttää nimitystä Yksityisiä työnvälitystoimistoja koskeva yleissopimus, 1997:

1 artikla

1. Tässä yleissopimuksessa käsitteellä "yksityinen työnvälitystoimisto" tarkoitetaan ketä tahansa julkisista viranomaisista riippumatonta luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka tarjoaa yhtä tai useampia seuraavista työvoimapalveluista:

a) työtarjousten ja työhakemusten yhteensovittaminen ilman, että yksityinen työnvälitystoimisto on osapuolena mahdollisesti syntyvässä työsuhteessa;

b) palveluja, jotka käsittävät työntekijöiden palkkaamisen aikomuksena saattaa heidät kolmannen osapuolen käyttöön, joka voi olla luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö (jäljempänä "käyttäjäyritys"), joka osoittaa heidän tehtävänsä ja valvoo niiden suorittamista;

c) muita työnhakuun liittyviä, toimivaltai-

Organise and Collective Bargaining Convention, 1949, the Discrimination (Employment and Occupation) Convention, 1958, the Employment Policy Convention, 1964, the Minimum Age Convention, 1973, the Employment Promotion and Protection against Unemployment Convention, 1988, and the provisions relating to recruitment and placement in the Migration for Employment Convention (Revised), 1949, and the Migrant Workers (Supplementary Provisions) Convention, 1975, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention;

adopts, this nineteenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninetyseven, the following Convention, which may be cited as the Private Employment Agencies Convention, 1997:

Article 1

1. For the purpose of this Convention the term "private employment agency" means any natural or legal person, independent of the public authorities, which provides one or more of the following labour market services:

(a) services for matching offers of and applications for employment, without the private employment agency becoming a party to the employment relationships which may arise therefrom;

(b) services consisting of employing workers with a view to making them available to a third party, who may be a natural or legal person (referred to below as a "user enterprise") which assigns their tasks and supervises the execution of these tasks;

(c) other services relating to jobseeking,

sen viranomaisen työnantajien ja työntekijöiden edustavimpien järjestöjen kanssa käymien neuvottelujen perusteella määrittämiä palveluja, esimerkiksi tiedon tuottaminen, jotka eivät suoranaisesti liity työtarjousten ja työhakemusten yhteensovittamiseen.

2. Tässä yleissopimuksessa käsitteeseen "työntekijät" luetaan myös työnhakijat.

3. Tässä yleissopimuksessa käsitteellä "työntekijöiden henkilötietojen käsittely" tarkoitetaan tunnistettua tai tunnistettavissa olevaa työntekijää koskevan tiedon keräämistä, tallettamista, yhdistämistä, luovuttamista tai muuta käyttöä.

2 artikla

1. Tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin yksityisiin työnvälitystoimistoihin.

2. Tätä yleissopimusta sovelletaan kaikkiin työntekijäryhmiin ja toimialoihin. Sitä ei sovelleta merenkulkijoiden työnvälitykseen.

3. Tämän yleissopimuksen eräänä tavoitteena on määräystensä puitteissa sallia yksityisten työnvälitystoimistojen toiminta sekä suojella niiden palveluja käyttäviä työntekijöitä.

4. Jäsenvaltio voi neuvoteltuaan edustavimpien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa:

a) tiettyjen olosuhteiden vallitessa jonkin työntekijäryhmän tai toimialan osalta kieltää yksityisiltä työnvälitystoimistoilta toimiminen yhden tai useamman 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun palvelun tarjoamiseksi;

b) tiettyjen olosuhteiden vallitessa jättää jonkin toimialan työntekijät tai osa heistä yleissopimuksen tai joidenkin siihen sisältyvien määräysten ulkopuolelle edellyttäen, että asianomaisille työntekijöille on muulla tavoin taattu riittävä turva.

5. Jäsenvaltion, joka ratifioi tämän yleissopimuksen, on Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan edellyttämässä raportissaan mainittava jokainen edellä 4 kohdassa tarkoitettu kielto tai poissulkeminen, jota se on käyttänyt, sekä perusteet sille.

determined by the competent authority after consulting the most representative employers' and workers' organizations, such as the provision of information, that do not set out to match specific offers of and applications for employment.

2. For the purpose of this Convention, the term "workers" includes jobseekers.

3. For the purpose of this Convention, the term "processing of personal data of workers" means the collection, storage, combination, communication or any other use of information related to an identified or identifiable worker.

Article 2

1. This Convention applies to all private employment agencies.

2. This Convention applies to all categories of workers and all branches of economic activity. It does not apply to the recruitment and placement of seafarers.

3. One purpose of this Convention is to allow the operation of private employment agencies as well as the protection of the workers using their services, within the framework of its provisions.

4. After consulting the most representative organizations of employers and workers concerned, a member may:

(a) prohibit, under specific circumstances, private employment agencies from operating in respect of certain categories of workers or branches of economic activity in the provision of one or more of the services referred to in Article 1, paragraph 1;

(b) exclude, under specific circumstances, workers in certain branches of economic activity, or parts thereof, from the scope of the Convention or from certain of its provisions, provided that adequate protection is otherwise assured for the workers concerned.

5. A Member which ratifies this Convention shall specify, in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, any prohibition or exclusion of which it avails itself under paragraph 4 above, and give the reasons therefor.

3 artikla

1. Yksityisten työnvälitystoimistojen oikeudellinen asema on määriteltävä kansallisen lain ja käytännön mukaisesti sekä edustavimpien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa neuvotellen.

2. Jäsenvaltion on määriteltävä yksityisten työnvälitystoimistojen toimintaa koskevat ehdot lupa- tai kelpuutusmenettelyllä, jollei niitä ole kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä muuten tarkoituksenmukaisella tavalla säännelty tai määritelty.

4 artikla

On ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan, ettei 1 artiklassa tarkoitettuja palveluita tarjoavien yksityisten työnvälitystoimistojen välittämien työntekijöiden järjestäytymisoikeutta eikä kollektiivista neuvotteluoikeutta loukata.

5 artikla

1. Jotta edistetään yhtäläisiä mahdollisuuksia ja yhdenvertaista kohtelua työn saannissa ja tiettyihin ammatteihin pääsyssä, jäsenvaltion on varmistettava, että yksityiset työnvälitystoimistot kohtelevat työntekijöitä syrjimättä heitä rodun, ihonvärin, sukupuolen, uskonnon, poliittisen mielipiteen, kansallisen alkuperän, yhteiskunnallisen aseman tai muun kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä tarkoitetun seikan, kuten ikä tai vajaakuntoisuus, perusteella.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa ei saa toimeenpanna siten, että yksityisiä työnvälitystoimistoja estetään tarjoamasta kaikkein heikoimassa asemassa olevien työntekijöiden työhaun helpottamiseksi suunniteltuja erityispalveluja tai tavoiteohjelmia.

6 artikla

Työntekijöiden henkilötietojen käsittelyn yksityisissä työnvälitystoimistoissa on

a) tapahduttava siten, että tietosuoja ja työntekijöiden yksityisyyden kunnioittaminen turvataan kansallisen lainsäädännön ja käytännön mukaisesti;

b) rajoituttava asianomaisten työntekijöiden ammattitaitoa ja työkokemusta koskeviin

Article 3

1. The legal status of private employment agencies shall be determined in accordance with national law and practice, and after consulting the most representative organizations of employers and workers.

2. A Member shall determine the conditions governing the operation of private employment agencies in accordance with a system of licensing or certification, except where they are otherwise regulated or determined by appropriate national law and practice.

Article 4

Measures shall be taken to ensure that the workers recruited by private employment agencies providing the services referred to in Article 1 are not denied the right to freedom of association and the right to bargain collectively.

Article 5

1. In order to promote equality of opportunity and treatment in access to employment and to particular occupations, a member shall ensure that private employment agencies treat workers without discrimination on the basis of race, colour, sex, religion, political opinion, national extraction, social origin, or any other form of discrimination covered by national law and practice, such as age or disability.

2. Paragraph 1 of this Article shall not be implemented in such a way as to prevent private employment agencies from providing special services or targeted programmes designed to assist the most disadvantaged workers in their jobseeking activities.

Article 6

The processing of personal data of workers by private employment agencies shall be:

(a) done in a manner that protects this data and ensures respect for workers' privacy in accordance with national law and practice;

(b) limited to matters related to the qualifications and professional experience of the workers concerned and any other directly

seikkoihin ja muihin asiaan välittömästi vaikuttaviin tietoihin.

relevant information.

7 artikla

1. Yksityiset työnvälitystoimistot eivät saa periä, suoraan tai välillisesti, osin tai kokonaan, maksuja tai kuluja työntekijöiltä.

2. Mikäli työntekijöiden etu sitä vaatii, toimivaltainen viranomainen voi neuvoteltuaan työnantajien ja työntekijöiden edustavimpien järjestöjen kanssa hyväksyä tiettyjen työntekijäryhmien sekä yksityisten työnvälitystoimistojen tarjoamien määrättyjen palvelujen osalta poikkeuksia edellä olevan 1 kohdan määräyksiin.

3. Jäsenvaltion, joka on hyväksynyt edellä 2 kohdassa tarkoitetun poikkeuksen on Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan edellyttämistä raporteissaan ilmoitettava tällaisista poikkeuksista ja perusteltavane.

8 artikla

1. Jäsenvaltion on työnantajien ja työntekijöiden edustavimpien järjestöjen kanssa neuvoteltuaan otettava käyttöön kaikki tarvittavat ja tarkoituksenmukaiset toimet oman oikeudenkäyttövaltansa puitteissa ja tarvittaessa yhteistyössä muiden jäsenvaltioiden kanssa, jotta työntekijöille, joita yksityiset työnvälitystoimistot välittävät tai sijoittavat työhön kyseisen jäsenvaltion alueelle tarjotaan riittävä suojelu sekä estetään heihin kohdistuvat väärinkäytökset. Niihin on kuultava lainsäädäntö, joka mahdollistaa rangaistukset, mukaan lukien vilpillisiä käytäntöjä ja väärinkäytöksiä harjoittavien yksityisten työnvälitystoimistojen kieltäminen.

2. Välitettäessä yhden jäsenvaltion työntekijöitä työhön toiseen jäsenvaltioon kyseisten jäsenvaltioiden on harkittava kahdensivälisen sopimusten solmimista, jotta estetään työntekijöiden välittämiseen ja työsuhteeseen liittyvät väärinkäytökset ja vilpilliset käytäntöt.

9 artikla

Jäsenvaltion on ryhdyttävä toimiin, joilla varmistetaan, etteivät yksityiset työnvälitystoimistot käytä tai tarjoa lapsityövoimaa.

Article 7

1. Private employment agencies shall not charge directly or indirectly, in whole or in part, any fees or costs to workers.

2. In the interest of the workers concerned, and after consulting the most representative organizations of employers and workers, the competent authority may authorize exceptions to the provisions of paragraph 1 above in respect of certain categories of workers, as well as specified types of services provided by private employment agencies.

3. A Member which has authorized exceptions under paragraph 2 above shall, in its reports under article 22 of the Constitution of the International Labour Organization, provide information on such exceptions and give the reasons therefor.

Article 8

1. A Member shall, after consulting the most representative organizations of employers and workers, adopt all necessary and appropriate measures, both within its jurisdiction and, where appropriate, in collaboration with other Members, to provide adequate protection for and prevent abuses of migrant workers recruited or placed in its territory by private employment agencies. These shall include laws or regulations which provide for penalties, including prohibition of those private employment agencies which engage in fraudulent practices and abuses.

2. Where workers are recruited in one country for work in another, the Members concerned shall consider concluding bilateral agreements to prevent abuses and fraudulent practices in recruitment, placement and employment.

Article 9

A Member shall take measures to ensure that child labour is not used or supplied by private employment agencies.

10 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava, että yksityisten työvälistystoimistojen toimintaan kohdistuvien valitusten, väitettyjen väärinkäytösten ja vilpillisten käytäntöjen tutkimiseen on olemassa sopiva koneisto ja menettelytavat, joihin soveltuvin osin työnantajien ja työntekijöiden edustavimmat järjestöt osallistuvat.

Article 10

The competent authority shall ensure that adequate machinery and procedures, involving as appropriate the most representative employers' and workers' organizations, exist for the investigation of complaints, alleged abuses and fraudulent practices concerning the activities of private employment agencies.

11 artikla

Jäsenvaltion on kansallisen lain ja käytännön mukaisesti ryhdyttävä tarvittaviin toimiin yksityisten työvälistystoimistojen 1 artiklan 1 (b) kohdan tarkoittamalla tavalla palkattujen työntekijöiden riittävän suojelun takaamiseksi seuraavissa asioissa:

- a) järjestäytymisvapaus,
- b) työehtosopimusneuvottelut,
- c) vähimmäispalkat,
- d) työaika ja muut työehdot,
- e) lakisääteiset sosiaalietuudet,
- f) koulutukseen pääsy,
- g) työterveys ja -turvallisuus,
- h) korvaus työtapaturman tai ammattitaudin sattuessa,
- i) korvaus työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa ja työntekijöiden saatavien turvaaminen
- j) äitiys- ja vanhempainsuojelu ja niihin liittyvät etuudet.

Article 11

A Member shall, in accordance with national law and practice, take the necessary measures to ensure adequate protection for the workers employed by private employment agencies as described in Article 1, paragraph 1(b) above, in relation to:

- (a) freedom of association;
- (b) collective bargaining;
- (c) minimum wages;
- (d) working time and other working conditions;
- (e) statutory social security benefits;
- (f) access to training;
- (g) occupational safety and health;
- (h) compensation in case of occupational accidents or diseases;
- (i) compensation in case of insolvency and protection of workers' claims;
- (j) maternity protection and benefits, and parental protection and benefits.

12 artikla

Jäsenvaltion on määriteltävä kansallisen lain ja käytännön mukaisesti 1 artiklan 1 (b) kohdan tarkoittamia palveluita tarjoavien yksityisten työvälistystoimistojen ja käyttäjäjäritysten välinen vastuunjako seuraavissa asioissa:

- a) työehtosopimusneuvottelut,
- b) vähimmäispalkat,
- c) työaika ja muut työehdot,
- d) lakisääteiset sosiaalietuudet,
- e) koulutukseen pääsy,
- f) työterveyteen ja -turvallisuuteen liittyvä suojelu,
- g) korvaus työtapaturman tai ammattitaudin sattuessa,
- h) korvaus työnantajan maksukyvyttömyystilanteessa ja työntekijöiden saatavien

Article 12

A Member shall determine and allocate, in accordance with national law and practice, the respective responsibilities of private employment agencies providing the services referred to in paragraph 1(b) of Article 1 and of user enterprises in relation to:

- (a) collective bargaining;
- (b) minimum wages;
- (c) working time and other working conditions;
- (d) statutory social security benefits;
- (e) access to training;
- (f) protection in the field of occupational safety and health;
- (g) compensation in case of occupational accidents or diseases;
- (h) compensation in case of insolvency and protection of workers' claims;

turvaaminen,

i) äitiys- ja vanhempainsuojelu ja niihin liittyvät etuudet.

(i) maternity protection and benefits, and parental protection and benefits.

13 artikla

1. Neuvoteltuaan edustavimpien työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen kanssa jäsenvaltion on kansallisen lain ja käytännön mukaisesti muotoiltava, määriteltävä ja määrajoin tarkistettava ehdot julkisen työnvälityksen ja yksityisten työnvälitystoimistojen välisen yhteistyön edistämiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ehtojen tulee perustua sille periaatteelle, että julkisilla viranomaisilla on lopullinen päätösvalta, kun on kyseessä:

a) työmarkkinapolitiikan määrittely,

b) tuon politiikan toimeenpanoa varten varattujen julkisten varojen käyttö ja käytön valvonta.

3. Yksityisten työnvälitystoimistojen on toimivaltaisen viranomaisen määräämin väliajoin toimitettava viranomaiselle - tietojen luottamuksellisuuden puitteissa - sen pyytämät tiedot, joita tarvitaan:

a) jotta toimivaltaisen viranomaisen kansallisten ehtojen ja käytäntöjen edellyttämällä tavalla olisi selvillä yksityisten työnvälitystoimistojen rakenteesta ja toiminnoista,

b) tilastollisiin tarkoituksiin.

4. Toimivaltaisen viranomaisen on koottava ja määrajoin asetettava nämä tiedot yleisesti saataville.

Article 13

1. A Member shall, in accordance with national law and practice and after consulting the most representative organizations of employers and workers, formulate, establish and periodically review conditions to promote cooperation between the public employment service and private employment agencies.

2. The conditions referred to in paragraph 1 above shall be based on the principle that the public authorities retain final authority for:

(a) formulating labour market policy;

(b) utilizing or controlling the use of public funds earmarked for the implementation of that policy.

3. Private employment agencies shall, at intervals to be determined by the competent authority, provide to that authority the information required by it, with due regard to the confidential nature of such information:

(a) to allow the competent authority to be aware of the structure and activities of private employment agencies in accordance with national conditions and practices;

(b) for statistical purposes.

4. The competent authority shall compile and, at regular intervals, make this information publicly available.

14 artikla

1. Tämän yleissopimuksen määräykset on täytäntöönpantava kansallisen lainsäädännön avulla tai muilla keinoilla, jotka ovat kansallisen käytännön mukaisia, kuten tuomioistuinten päätöksillä, välitystuomioilla ja työehtosopimuksilla.

2. Työsuojelun valvonnasta vastaava tai muu toimivaltaisen viranomaisen on vastuussa tämän yleissopimuksen nojalla annettujen määräysten täytäntöönpanon valvonnasta.

3. Tämän yleissopimuksen rikkomusten varalle on oltava käytettävissä ja tehokkaasti sovellettavissa riittäviä oikeuskeinoja, joihin tarvittaessa kuuluu myös rangaistuksia.

Article 14

1. The provisions of this Convention shall be applied by means of laws or regulations or by any other means consistent with national practice, such as court decisions, arbitration awards or collective agreements.

2. Supervision of the implementation of provisions to give effect to this Convention shall be ensured by the labour inspection service or other competent public authorities.

3. Adequate remedies, including penalties where appropriate, shall be provided for and effectively applied in case of violations of this Convention.

15 artikla

Tämä yleissopimus ei vaikuta muissa kansainvälisissä työtä koskevissa sopimuksissa annettuihin määräyksiin, jotka ovat edullisempia yksityisten työnvälitystoimistojen välittämien tai palkkaamien työntekijöiden kannalta.

Article 15

This Convention does not affect more favourable provisions applicable under other international labour Conventions to workers recruited, placed or employed by private employment agencies.

16 artikla

Tällä yleissopimuksella muutetaan maksullisia työnvälitystoimistoja koskevaa yleissopimusta (muutettu), 1949, sekä maksullisia työnvälitystoimistoja koskevaa sopimusta, 1933.

Article 16

This Convention revises the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949 and the Fee-Charging Employment Agencies Convention, 1933.

17 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

Article 17

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

18 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit Kansainvälisen työtoimiston pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion ratifioinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta 12 kuukauden kuluttua siitä päivästä, kun sen ratifiointi on rekisteröity.

Article 18

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organization whose ratifications have been registered with the Director-General of the International Labour Office.

2. It shall come into force 12 months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member 12 months after the date on which its ratification has been registered.

19 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi irtisanoa sen kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, kun yleissopimus on alunperin tullut voimaan, lähettämällä ilmoituksen irtisanomisesta Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröintiä varten. Kyseinen irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua rekisteröimispäivämäärästä.

2. Kukaan tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä kohdassa mainitun kymmenen vuoden

Article 19

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period

määräajan päättymisestä käytä tämän artiklan mukaista irtisanomisoikeuttaan, on sidottu noudattamaan yleissopimusta seuraavan kymmenvuotiskauden ajan ja saa sen jälkeen irtisanoa tämän yleissopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

20 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ja rekisteröidyistä ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen ratifioinnin rekisteröinnistä pääjohtajan on kiinnitettävä järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivämäärään.

21 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

22 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, esiteltävä yleiskonferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko tarpeen ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys yleissopimuksen uusimisesta osittain tai kokonaan.

23 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain korvaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus toisin määrää, niin

a) jäsenvaltion ratifioidessa uuden korvaavan yleissopimuksen aiheutuu tästä välittömästi

of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 20

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organization of the registration of all ratifications and acts of denunciation communicated by the Members of the Organization.

2. When notifying the Members of the Organization of the registration of the second ratification, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organization to the date upon which the Convention shall come into force.

Article 21

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations, for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations, full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by the Director-General in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 22

At such times as it may consider necessary, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 23

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides

(a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure*

mästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanoutuminen 19 artiklan ehdoista huolimatta jos ja kun uusi korvaava yleissopimus on tullut voimaan,

b) uuden korvaavan yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat ratifioineet sen mutta eivät korvaavaa yleissopimusta.

24 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat yhtä todistusvoimaiset.

involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 19 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force, this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 24

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

**SUOSITUS
(nro 188),****joka koskee yksityisiä työnvälitystoimistoja**

Kansainvälisen työjärjestön yleiskonferenssi,

jonka Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvosto on kutsunut koolle Geneveen ja joka on aloittanut 85. istuntokautensa 3. päivänä kesäkuuta 1997,

päätää tiettyjen maksullisia työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen (muutettu), 1949, muuttamiseen liittyvien ehtojen hyväksymisestä, mikä on istunnon esityslistalla neljäntenä asiakohtana, ja

päätää, että nämä ehdotukset tulee laatia suosituksen muotoon, joka täydentää yksityisiä työnvälitystoimistoja koskevaa yleissopimusta, 1997, sekä

hyväksyy tänä yhdenkäsäntenätoista päivänä kesäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataa yhdenkäsänkymmentäseitsemän seuraavan suosituksen, josta voidaan käyttää nimitystä Yksityisiä työnvälitystoimistoja koskeva suositus, 1997:

I YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

1. Tämän suosituksen määräykset täydentävät yksityisiä työnvälitystoimistoja koskevan yleissopimuksen (josta käytetään nimitystä "yleissopimus"), 1997, määräyksiä, joiden rinnalla niitä tulee soveltaa.

2. (1) Kolmikantaisten toimielinten tai työnantajien ja työntekijöiden järjestöjen on mahdollisuuksien mukaan osallistuttava yleissopimuksen toteuttamiseksi annettavien määräysten muotoiluun ja toimeenpanoon.

(2) Yksityisiin työnvälitystoimistoihin sovellettavaa kansallista lainsäädäntöä tulee tarvittaessa täydentää teknisten standardien, ohjeistojen, tapasäännösten, itsesääntelymekanismien tai muiden kansallisen käytännön mukaisten keinojen avulla.

**RECOMMENDATION
(No 188)****concerning Private Employment Agencies**

The General Conference of the International Labour Organization,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Eighty-fifth Session on 3 June 1997, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the revision of the Fee-Charging Employment Agencies Convention (Revised), 1949, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Private Employment Agencies Convention, 1997;

adopts, this nineteenth day of June of the year one thousand nine hundred and ninety-seven, the following Recommendation, which may be cited as the Private Employment Agencies Recommendation, 1997:

I. GENERAL PROVISIONS

1. The provisions of this Recommendation supplement those of the Private Employment Agencies Convention, 1997, (referred to as "the Convention") and should be applied in conjunction with them.

2. (1) Tripartite bodies or organizations of employers and workers should be involved as far as possible in the formulation and implementation of provisions to give effect to the Convention.

(2) Where appropriate, national laws and regulations applicable to private employment agencies should be supplemented by technical standards, guidelines, codes of ethics, self-regulatory mechanisms or other means consistent with national practice.

3. Jäsenvaltioiden tulee, mikäli tarpeen ja tarkoituksenmukaista, vaihtaa tietoja ja kokemuksia yksityisten työnvälitystoimistojen vaikutuksista työmarkkinoiden toimivuuteen sekä toimittaa nämä tiedot Kansainväliselle työtoimistolle.

3. Members should, as may be appropriate and practicable, exchange information and experiences on the contributions of private employment agencies to the functioning of the labour market and communicate this to the International Labour Office.

II TYÖNTEKIJÖIDEN SUOJELU

4. Jäsenvaltioiden tulee ottaa käyttöön kaikki tarvittavat ja tarkoituksenmukaiset keinot yksityisten työnvälitystoimistojen epäeettisten käytäntöjen estämiseksi ja poistamiseksi. Näihin toimiin voi sisältyä lainsäädäntö, joka mahdollistaa rangaistusten käytön, mukaan lukien epäeettisiä käytäntöjä harjoittavien yksityisten työnvälitystoimistojen kieltäminen.

5. Kun yksityiset työnvälitystoimistot yleissopimuksen 1 artiklan 1 (b) kohdan tarkoittamalla tavalla palkkaavat työntekijöitä, näiden tulee tarvittaessa saada kirjallinen työ sopimus, jossa määritellään heidän työehtonsa. Vähimmäisvaatimuksena on, että työntekijöille tiedotetaan työsuhteen ehdoista ennen työn tosiasiallista alkamista.

6. Yksityiset työnvälitystoimistot eivät saa välittää työntekijöitä käyttäjäyritykselle korvaamaan sen lakossa olevia työntekijöitä.

7. Toimivaltaisen viranomaisen tulee taistella sopimatonta ilmoittelua ja harhaanjohtavia työpaikkailmoituksia vastaan, mukaan lukien ilmoittelu työpaikoista, joita ei ole.

8. Yksityisten työnvälitystoimistojen

a) ei pidä tieteen tahtoen välittää tai palkata työntekijöitä työpaikkoihin, joihin liittyy sellaisia vaaroja tai riskejä, joita ei voida hyväksyä, tai joissa työntekijät voivat joutua väärinkäytösten tai syrjinnän kohteeksi;

b) tulee tiedottaa muuttaville työntekijöille tarjotun työpaikan luonteesta ja siihen sovellettavista työehdoista työntekijöiden omalla kielellä, mikäli mahdollista, tai muulla kielellä, jota he osaavat.

9. Yksityisiä työnvälitystoimistoja tulee kieltää tai muutoin estää laatimasta ja julkaisemasta sellaisia paikkailmoituksia tai työtarjouksia, jotka suoraan tai välillisesti johtavat syrjintään esimerkiksi rodun, ihonvärin, sukupuolen, iän, uskonnon, poliittisen mielipiteen, kansallisen alkuperän, yhteis-

II. PROTECTION OF WORKERS

4. Members should adopt all necessary and appropriate measures to prevent and to eliminate unethical practices by private employment agencies. These measures may include laws or regulations which provide for penalties, including prohibition of private employment agencies engaging in unethical practices.

5. Workers employed by private employment agencies as defined in Article 1.1(b) of the Convention should, where appropriate, have a written contract of employment specifying their terms and conditions of employment. As a minimum requirement, these workers should be informed of their conditions of employment before the effective beginning of their assignment.

6. Private employment agencies should not make workers available to a user enterprise to replace workers of that enterprise who are on strike.

7. The competent authority should combat unfair advertising practices and misleading advertisements, including advertisements for non-existent jobs.

8. Private employment agencies should:

(a) not knowingly recruit, place or employ workers for jobs involving unacceptable hazards or risks or where they may be subjected to abuse or discriminatory treatment of any kind;

(b) inform migrant workers, as far as possible in their own language or in a language with which they are familiar, of the nature of the position offered and the applicable terms and conditions of employment.

9. Private employment agencies should be prohibited, or by other means prevented, from drawing up and publishing vacancy notices or offers of employment in ways that directly or indirectly result in discrimination on grounds such as race, colour, sex, age, religion, political opinion, national extrac-

kunnallisen aseman, etnisen alkuperän, vammaisuuden, siviilisäädyn tai perhesuhteiden, seksuaalisen käyttäytymisen tai työntekijäjärjestön jäsenyyden perusteella.

10. Yksityisiä työnvälitystoimistoja tulee kannustaa edistämään työelämän tasa-arvoa tätä tukemien toimintaohjelmien avulla.

11. Yksityisiä työnvälitystoimistoja tulee kieltää tallentamasta tiedostoina tai rekistereinä muita henkilötietoja kuin niitä, joita tarvitaan arvioitaessa hakijoiden soveltuvuutta sellaisiin työpaikkoihin, joihin heitä ollaan valitsemassa tai he voivat tulla valituksi.

12. (1) Yksityisten työnvälitystoimistojen tulee säilyttää työntekijän henkilötietoja vain niin kauan kuin niiden alkuperäinen käyttötarkoitus oikeuttaa tai niin kauan kuin työntekijä haluaa olla mukana työnhakijoiden luettelossa.

(2) On ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla varmistetaan työntekijöille oikeus nähdä kaikki automaattisesti tai sähköisesti käsitelty tai manuaalisiin tiedostoihin talletetut henkilötietonsa. Näihin toimiin tulee kuulua työntekijöiden oikeus tarkastaa sekä saada jäljennös tällaisista tiedoista sekä oikeus vaatia, että virheellinen tai epätäydellinen tieto poistetaan tai oikaistaan.

(3) Jollei tietyn ammatin pätevyysvaatimusten kannalta ole suoraan olennaista ja jollei kyseinen työntekijä ole antanut nimenomaista suostumustaan, yksityiset työnvälitystoimistot eivät saa pyytää, säilyttää tai käyttää työntekijän terveydentilaa koskevia tietoja tai käyttää tällaisia tietoja arvioitaessa hänen soveltuvuuttaan työtehtävään.

13. Yksityisten työnvälitystoimistojen ja toimivaltaisten viranomaisten tulee ryhtyä toimiin, joilla edistetään sopivien, oikeudenmukaisten ja tehokkaiden valintamenetelmien käyttöä.

14. Yksityisillä työnvälitystoimistoilla tulee olla riittävän ammattitaitoinen ja koulutettu henkilöstö.

15. Ottaen huomioon kansallinen lainsäädäntö, jossa säädetään työsopimuksen päättämistä säätelevät oikeudet ja velvollisuudet, yleissopimuksen 1 artiklan 1 (b) kohdassa tarkoitettuja palveluita tarjoavat yksityiset työnvälitystoimistot eivät saa:

a) estää käyttäjäyritystä palkkaamasta toimistolta vuokraamaansa työntekijää;

tion, social origin, ethnic origin, disability, marital or family status, sexual orientation or membership of a workers' organization.

10. Private employment agencies should be encouraged to promote equality in employment through affirmative action programmes.

11. Private employment agencies should be prohibited from recording, in files or registers, personal data which are not required for judging the aptitude of applicants for jobs for which they are being or could be considered.

12. (1) Private employment agencies should store the personal data of a worker only for so long as it is justified by the specific purposes for which they have been collected, or so long as the worker wishes to remain on a list of potential job candidates.

(2) Measures should be taken to ensure that workers have access to all their personal data as processed by automated or electronic systems, or kept in a manual file. These measures should include the right of workers to obtain and examine a copy of any such data and the right to demand that incorrect or incomplete data be deleted or corrected.

(3) Unless directly relevant to the requirements of a particular occupation and with the express permission of the worker concerned, private employment agencies should not require, maintain or use information on the medical status of a worker, or use such information to determine the suitability of a worker for employment.

13. Private employment agencies and the competent authority should take measures to promote the utilization of proper, fair and efficient selection methods.

14. Private employment agencies should have properly qualified and trained staff.

15. Having due regard to the rights and duties laid down in national law concerning termination of contracts of employment, private employment agencies providing the services referred to in paragraph 1(b) of Article 1 of the Convention should not:

(a) prevent the user enterprise from hiring an employee of the agency assigned to it;

b) rajoittaa työntekijän ammatillista liikkuvuutta;

c) määrätä rangaistuksia, jos työntekijä ottaa vastaan työpaikan toisessa yrityksessä.

(b) restrict the occupational mobility of an employee;

(c) impose penalties on an employee accepting employment in another enterprise.

III JULKISEN TYÖNVÄLITYKSEN SUHDE YKSITYISIIN TYÖNVÄLITYSTOIMISTOIHIN

16. Julkisen työnvälityksen ja yksityisten työnvälitystoimistojen välistä yhteistyötä työmarkkinoiden järjestelyä koskevan kansallisen politiikan toimeenpanossa tulee rohkaista; tätä tarkoitusta varten voidaan perustaa toimielimiä, joissa ovat edustettuina julkinen työnvälitys ja yksityiset työnvälitystoimistot sekä edustavimmat työnantaja- ja työntekijäjärjestöt.

17. Julkisen työnvälityksen ja yksityisten työnvälitystoimistojen yhteistyötä edistäviin toimiin voi kuulua:

a) tietojen yhdistäminen ja yhteisen terminologian käyttö, jotka lisäävät työmarkkinoiden toiminnan avoimuutta,

b) työpaikkailmoitusten vaihtaminen,

c) yhteisten projektien käynnistäminen esimerkiksi koulutuksen alalla,

d) julkisen työnvälityksen ja yksityisten työnvälitystoimistojen väliset sopimukset siitä, miten hoidetaan tietyt tehtävät, kuten pitkäaikaistyöttömien integroiminen työelämään,

e) henkilöstön koulutus,

f) säännölliset neuvonpidot ammattikäytäntöjen parantamiseksi.

III. RELATIONSHIP BETWEEN THE PUBLIC EMPLOYMENT SERVICE AND PRIVATE EMPLOYMENT AGENCIES

16. Cooperation between the public employment service and private employment agencies in relation to the implementation of a national policy on organizing the labour market should be encouraged; for this purpose, bodies may be established that include representatives of the public employment service and private employment agencies, as well as of the most representative organizations of employers and workers.

17. Measures to promote cooperation between the public employment service and private employment agencies could include:

(a) pooling of information and use of common terminology so as to improve transparency of labour market functioning;

(b) exchanging vacancy notices;

(c) launching of joint projects, for example in training;

(d) concluding agreements between the public employment service and private employment agencies regarding the execution of certain activities, such as projects for the integration of the long-term unemployed;

(e) training of staff;

(f) consulting regularly with a view to improving professional practices.

N:o 16—21, 10 ¹/₂ arkkia

OY EDITA AB, HELSINKI 2000

PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1457-0661